

MOSTIČEK

Glasilno Osnovne šole in vrtca Kanal
Šolsko leto 2016/17

Spoštovani!

Z našim *Mostičkom* se vam predstavljamo že trinajstič. Letos zopet nekoliko drugače.

Aktivni smo bili vse leto in pridno ustvarjali ter svoja dela objavljali na naši spletni strani pod zavihkom *e-Mostiček*. Statistika obiskov strani kaže na to, da ste objave redno spremljali in z zanimanjem prebirali naše reportaže ter občudovali stvaritve mladih literarnih in likovnih umetnikov.

Zavedamo se, da ima tiskani medij tudi v sodobni elektronski družbi svoj čar, zato se vam predstavljamo še v fizični izdaji našega časopisa.

V njem so zbrani prispevki iz vrtca in šole, za katere menimo, da najbolj odražajo čustva in razmišljanje naših nadobudnih umetnikov ter prikazujejo najpomembnejše dogodke in dosežke iz šolskega leta 2016/17.

Svet naših ustvarjalcev je pisan kot mavrica, zato vam naš časopis predajamo v mavričnih barvah.

Ponosni smo na ustvarjalce in oblikovalce našega *Mostička*.

Hvala vsem, ki ste ga soustvarjali.

Ravnateljica

Milka Zimic

**Igramo se, igramo se, prijateljstvo krepimo
in boljši svet gradimo**

Res smo še majhni, a na moč radovedni. Ko spoznavamo sebe, prijatelje in naravo, ki nas obdaja, pa nam ta radovednost pomaga, da se skozi igro razvijamo in dozorevamo.

Ob vstopu v vrtec se najprej spoznamo s skupino **Rumenega škrate**

V letošnjem letu smo se odločili, da otroke seznanimo s prstnimi igrami. V prvem starostnem obdobju so za otroke prstne igre zelo pomembne, saj poleg tega, da jih radi izvajajo in v njih sodelujejo, ustvarjajo lepa doživetja, domišljijo in ustvarjalnost.

Otroci skozi igro razvijajo različne spretnosti in spoznanja, pri tem doživljajo bogastvo in zvočnost jezika, se zabavajo in ustvarjajo. Seznanili smo se s tremi igrami, ki so jih otroci lepo sprejeli in jih usvojili. Ob vsaki igri smo razstavili ilustracije prstnih iger za boljše razumevanje vsebine.

Poleg ilustracij pa so nastajale še igrače, povezane s prstno igro. Vse te so postavljene tako, da so na dosegu otrok. Otroci po njih samostojno posegajo in se z njimi igrajo.

Miška kaško kuhala, je ta male varvala,
temu je dala,
temu je dala,
temu je dala,
temu je dala,
temu je pa vrat zavila in v luknjico se skrila.

Igra nam je bila izhodišče za dejavnosti na drugih področjih, kjer je izstopala umetnost. Izdelali smo miško na odtisnjeni dlani.

Ta pravi pijte,
ta pravi jejte,
ta pravi kje dobimo,
ta pravi mamici vzemimo.
Tamali je iz zibke gledal, mamici povedal.
Bratci vstanimo in ga natepimo.

Križ, kraž, kralj Matjaž,
rdeče hlače, zelen plašč,
vrti, vrti, vrti,
pok, pok, pok.

Lutka iz rokavice, ki je nastala ob tem, je otroke zelo motivirala. Z njo so se veliko igrali. Iz obrisanih otroških dlani so nastale lutke, ki so pred nami oživele in zaplesale.

Da bi otroci čimbolj doživeli in spoznali formacijo črt križ-kraž, smo to utrjevali tudi na gibalnem področju, risali črte in se zabavali ob plesu. Tokrat smo izdelali vrtavko. Prinesla nam je veliko veselja.

Ob vsem pa nam je v veliko zadovoljstvo in veselje, da otroci zelo radi posegajo po izdelanih igračah, prstne igre ponavljajo in se ob tem neizmerno zabavajo.

Malo večji otroci smo letos v skupini **Rdečega škrate** ustvarjali z rokicami.

Na začetku šolskega leta smo sklenili krog prijateljstva z našimi rokami in ga obogatili s pesmijo *Mi smo vsi prijatelji*.

Skupaj z otroki radi prepevamo in pesmice spremljamo s ploskanjem in drugimi lastnimi instrumenti. Tako nam je postala pesem *Ko si srečen, z dlanjo udari v dlan ... zelo všeč*.

Izdelali smo tudi sonček z žarki iz naših rok. Rokice so bile veliko motivacijsko sredstvo v skupini. Skupaj smo se zbirali ob ploskanju. Tudi naše fotografije smo nalepili na obris svojih rok.

Naše roke so bile pripomoček za marsikatero prstno igro, bibarijo ali zgolj za preštevanje prstov.

Skozi vse leto smo z odtisi in obrisi rok oblikovali različne motive. Spomine na poletje so pričarale rokice kot ribe v morju, jeseni pa ni šlo brez ježkov in listja.

Mrzla zima je polna belih oblakov in snežink, ki smo jih prav tako odtisnili in sestavili iz naših roki.

Prišla je pomlad, polna rožic in zelenja. Izkoristili smo praznik mamic in jih razveselili z rožico z odtisi naših dlani.

Ko smo na sprehodu opazovali drevesa s cvetjem in listjem, smo jih z navdušenjem oblikovali iz naših rok, za listke in rožice pa smo odtisnili naše prstke.

Pomlad je čas metuljev. Naše roke so pravnjše za njihova krila. Pri delu smo otroci uživali in se dobro počutili.

Z roko v roki smo postali pravi prijatelji, ki skupaj ustvarjamo in se lepo imamo.

Ko rastemo, raste tudi naša ustvarjalnost, in v skupini **Modrega škrate** že zidamo hišo.

Na začetku šolskega leta smo se ob prebiranju slikanice *Pri nas pa hiško zidamo* odločili, da jo tudi mi izdelamo po načrtu. V knjigi je bil predstavljen celoten načrt po korakih, kako se jo sezida. Pokazali smo velik interes, da si svojo hišo izdelamo v igralnici. Pridno smo zbirali velike škatle, ki smo jih postavljali eno na drugo, tako smo postavili stene.

Otroci smo kar sami pogledali v knjigo za naslednji korak in opazili, da moramo pustiti luknjo za okna. Želeli smo, da bi

nam hiška dolgo časa služila za igro, zato smo jo morali utrditi. Pri strehi pa nam je pomagal hišnik, ki je pripravil ogrodje. Predlagal je, kako naj izmerimo deske in jih z žago prežagamo na pravo dolžino. Otroci smo ob tem spoznali meter kot pripomoček in zakaj je potrebno biti pri zidanju natančen.

Spet smo pogledali v našo knjigo in videli, da je potrebno notranje in zunanje stene prepleskati. Vzeli smo valjček, si izbrali barvo in pridno začeli z delom. Naša hiška je počasi postajala vedno lepša. Bili smo navdušeni in še preden smo jo čisto dokončali, smo se v njej že igrali.

Streho je bilo potrebno še pokriti, zato smo uporabili rdeče blago.
Hiška je bila končana, ko smo vrata in okna okrasili z zavesami.

V hiški smo otroci izvajali razne dejavnosti, prebirali slikanice, se pogovarjali, igrali simbolno igro - družina. Včasih smo se v njej skrili, si odpočili ali se tiho pogovarjali. V njej smo peli pesmice in to na glas, da nas je bilo prav lepo poslušati. Z našimi risbicami smo stene še polepšali.

V zimskem času, ko je bilo zunaj temno, smo v hišici prižgali lučko in prostor je postal še prijetnejši. Veliko pravljic, zgodbic in ugank preberemo v njej. Še danes se igramo v hišici in pri tem zelo uživamo.

Zabave in praznovanja so se letos v **Zelenem škratu** odvijala nekoliko drugače. Imeli smo tematska praznovanja rojstnih dni.

Vsak mesec so praznovanja potekala drugače, zato smo jih skupaj s starši načrtovali že v septembru.

Nekatere tematike so otroke močno pritegnile in zato so bile načrtovane na vseh področjih. Predvsem grajska in indijanska zabava sta bili zaradi praznovanj 4 oz. 5 otrok v mesecu razpotegnjeni na cel mesec.

Zabava z baloni

Radovednost, kaj se skriva v balonu nad mizami, je močno pritegnila otroke in jih spodbudila k živahni zabavi, ki je vrh doživela prav s pokanjem manjših balonov, ki so se spustili iz velikega balona na tla.

Gasilska zabava

Vključevala je gasilsko vajo oz. tekmovanje ter na koncu pravo gasilsko veselico z glasbo za otroke ter pogostitev.

Grajska in viteške zabave

So vključevale viteške igre in turnirje, kjer so se otroci preizkušali v značilnih viteških spretnostih, nadaljevale so se v grajsko zabavo ob živahni baročni glasbi in grajski pojedini.

Čarovniška zabava

Otroke je preoblačenje in spreminjanje v živali in v odrasle ljudi močno pritegnilo. Višek praznovanja pa so bili preprosti naravoslovni poskusi, ki so otroke popeljali v svet čarobnosti in domišljije. Pogostitev iz čarovniškega kotla je bila posebnost čarovniške pogostitve.

Gusarski zabavi

Otroško domišljijo in radovednost je na obeh zabavah usmerjal zemljevid oz. smerokaz do skritega zaklada. Natančnost, vztrajnosti in veliko pričakovanje je otroke pripeljalo do zakopanega skritega zaklada. Zabava ob pogostitvi in glasni glasbi je bila zagotovljena.

Indijanske zabave

Odvijale so se v igralnici in na prostem, odvisno od muhastega aprilskega vremena. Izdelali smo dve indijanski vasi (v igralnici in na igrišču za vrtcem) ter posebna indijanska oblačila, na katera so otroci narisali svoje indijansko ime. Vsaka zabava je vključevala nekaj posebnega in pripravljenega samo za dan praznovanja (indijanski ogenj, ciljanje z lokom, indijanska glasba ob spremljanju na indijanska glasbila - izdelali smo bobne in trstenke).

V maju nas čakata dve čevljarski zabavi, v juniju pa bomo izvedli travniško zabavo oz. piknik z vsemi slavljenici, ki bodo rojstni dan praznovali v poletnem oz. počitniškem času. Otroci in vzgojiteljici jih z veseljem pričakujemo.

Kako skrbimo za svet okoli nas, pa smo se naučili v skupini **Oranžnega škrata** kjer smo se dotaknili ekološke tematike.

Spoznali smo raznovrstno odpadno embalažo in se pogovarjali o njenem pravilnem ločevanju med odpadki. Ugotovili smo, da veliko odpadne embalaže izdelamo ali predelamo v nove izdelke.

Različno odpadno embalažo smo uporabili za igro v kotičkih. Otroci smo iz nje oblikovali in izdelovali različne konstrukcije.

Iz različnih kosov embalaže smo si otroci izdelali instrument - dežno palico. Za izdelavo smo potrebovali: tulec, žeblice, zamaške in koščke zdrobljene plastike. Vsak otrok je svoj instrument okrasil z drugačno kombinacijo barv in likov.

Vse leto smo zbirali zamaške, nato pa jih odnesli v prostore društva upokojencev. Odločili smo se za izdelavo svojih kontejnerčkov. S kaširanjem tetrapakov in barvanjem le-teh smo izdelali vsak svoj kontejnerček.

Spoznali smo postopek ročne izdelave papirja. Najprej smo časopisni papir natrgali in ga namočili v vodi. Z mešalnikom smo ga spremenili v papirno kašo, ki smo ji dodali belo lepilo. Med dvema vpojnim krpama smo razvaljali papirno kašo in tako dobili ravno mokro površino papirja. Novonastali papir smo oblikovali v posodico. Ob osmem marcu smo mamice razveselili z darilcem, oblikovanim iz našega papirja.

Rdeča nit kombinirane skupine **Pikastega škrate** je bila letos voda.

V naši skupini so nekateri otroci še zelo majhni, drugi pa že pred vstopom v šolo, zato dejavnosti prilagajamo tako enim kot drugim. Ker je voda osnovna in edina glavna dobrina, otrokom pa zelo poznana, smo se o njej veliko pogovarjali in si jo ogledali v vseh agregatnih stanjih. Že v mesecu oktobru so nas obiskali gasilci in nam vodo predstavili tudi kot prvo sredstvo za gašenje požara. Čeprav je potrebno tudi z vodo racionalno ravnati, smo si jo otroci približali z vsemi čutili prav s poizkusi, ki jih je bilo v letošnjem letu zelo veliko.

Vodo smo mešali,

obarvali,

tehtali, prelivali,

ohlajevali in
zamrzovali,

odtajali in segrevali,
iskali izparino in delali
dež,

merili količino dežja in
snega, risali v sneg,

se močili, čofotali in škropili pa tudi mavrico smo
ustvarili.

Kako pa je z vodo v naravi?

Spoznali smo, da voda v naravi kroži. V veliko pomoč so nam bile fotografije in slike, ki smo jih zelo radi tudi risali. Lepote našega morja, jezer, rek, slapov in potočkov nam bodo tako za vedno ostale v spominu, prav tako kot spoznavanje novih pojmov v Pikastem škratu.

Čudovita mavrica, ki je nastala iz palete različnih barv, ponazarja tudi naše bogato znanje, ki smo ga pridobili skozi različne dejavnosti in vsebine.

V skupini **Mavričnega škrata** smo najstarejši otroci. Naša radovednost že poka po šivih, lotili smo se namreč matematičnih izzivov.

BARVE MAVRICE: Smo skupina Mavričnega škrata, zato smo spoznali šest barv v mavrici, barve smo šteli, barvali po vrsti, izrezovali roke iz barvnega papirja ter jih postavljali v pravilno zaporedje. Pripravili smo mavrični pano za dnevno označevanje prisotnosti otrok in ob njem šteli prisotne otroke v koloni. Spoznali smo števila do 23 v pravilnem vrstnem redu.

PROMET: Na sprehodu v bližnji okolici smo opazovali prometne znake. Ugotovili smo, da so trikotni, okrogli, kvadratni in pravokotni, ter si podrobno ogledali, kaj je na znakih narisano. Prometne znake smo risali in izdelali tudi v vrtcu. Ko smo jih dobro usvojili, smo jih postavili po prostorih vrtca in se po njih orientirali. Z znanimi oblikami (krog, trikotnik, kvadrat in pravokotnik) smo se igrali v skupini in sestavljali različne slike.

MNOŽICE: Pripravljali smo skupine - množice z eno ali več lastnostmi. Začeli smo z našo skupino Mavrični škrat, z množico dečkov - deklic, s svetlimi - temnimi lasmi, z dolgimi - kratkimi, z rdečimi - ne rdečimi majicami ... Potem smo delali množice z igračkami, živalmi, oblikami ...

LETNI ČASI: Ob pesmici smo spoznali štiri letne čase, jih poimenovali in jih pravilno razvrstili. Izdelali smo vlak letnih časov, igro s kocko. Vsak vagonček je predstavljal svoj letni čas, se razlikoval po barvi in lastnostih.

KOLENDAR: Z novim letom smo iz oblik prešli na telesa. Spoznali smo kocko in kvader, izdelali smo večje kocke (s slikami, pikami in števili), s katerimi smo telovadili in šteli. Potem smo izdelali koledar, kjer smo vključili kocko, kvader ter števila. Ob izdelovanju koledarja smo spoznali tudi 12 mesecev ter števila v zaporedju. Vsak dan smo obračali koledar s številkami tako, da smo spoznali dneve v tednu in mesece v letu.

DRUŽINSKO DREVO: Simboliko drevesa smo razširili tudi na družino. Spoznali smo ožjo in širšo družino, šteli družinske člane ter razvrščali in poimenovali člane sorodnikov v vejah družine.

IGRE BREZ MEJA: Pomladno srečanje s starši smo združili z igrami brez meja in mavrico. Kegljali smo z barvnimi keglji, ki so imeli različne vzorce: kroge, trikotnike in črte. Z blazinicami mavričnih barv smo premagovali ovire ter v obročih sestavili mavrico.

Povezovanje otrok skupine Mavričnega škrata smo popestrili s tridnevnim letovanjem na kmetiji Flander v Zakojci. Med bivanjem na kmetiji smo spoznali kmečka opravila, različne živali, njihovo krmljenje z različno hrano, pripravo njive in sajenje krompirja. Vsi smo se preizkusili v jahanju in krmljenju konjev in se peljali na krajši izlet z »zapravljivčkom«, ki sta ga vozila dva konja.

To so le utrinki naših dejavnosti, ki so nas bogatile v tem šolskem letu. Komaj čakamo, kaj nas čaka drugo leto, saj je naša radovednost neizmerna. Pustimo se presenetiti ...

Kako skrbimo za okolje?

Potoček

Temen oblak na nebo prihiti,
za njim še dva, še tri,
na nebu zdaj polno oblakov lebdi.

Tedaj se nekaj zgodi.
Na tla kapljica vode prileti,
počasi za njo prikapljata še dve, še tri,
kmalu potoček šumi.

Potoček hiti, potoček drvi.
Le kam se potočku danes mudi?
Čez kamne, čez veje,
hitro brez meje, potoček drvi, potoček šumi.

Pazi, potoček, zdaj pa prepad!
V reko se zlije kapljice vlak.
Potoček drvi, potoček hiti.

Potočka več ni, le reka šumi.
Tudi reka hiti, v skalo si strugo naredi.
Dalje šumi, do morja hiti,
tam pot se konča, v morje se zlije.
Reka več ne žubori, morje jo preglasi.

Veronika Stegel, 3. b

Andraž Hvalica, 7. b

Zala Velišček, 1. b

Kapljica vode

Ena sama, čisto sama
kapljica vode iz pipe priteče.
Če te kapljice ne bi bilo,
na našem planetu življenja ne bo.

Ena sama, čisto sama,
dragocena kapljica vode.
Veliko nam pomeni:
rože zalivamo, lahko jo pijemo
ter se z njo umijemo.

Vita Šuster, Hana Podbršček, 3. b

Lana Brezavšček, Nina Pavšič, 6. a

Čista voda – čista sreča

Mama se spet jezi,
vsa od jeze žubori,
kot voda, ki se nikoli ne ustavi,
neprestano meni pravi:

»Voda je najbolj zdrava,
ker samo je ona prava,
le vodo pij,
ne pa drugih packarij!!!«

Jaz pa ji odgovorim:
»Vode ne pijem in pazi,
da te ne polijem!!!«
Že jezna v trgovino hitim,
ker si malinovec zaželim.

Po poti pa pomislim:
»Če ni vode, ni življenja, ni rastlin in ni zelenja,
če ni vode, ni morja, ni rek in ne polja.«

Se pravi, voda je edina,
ki zdravje in veselje nam razkriva!

Če vode na Zemlji ne bi bilo,
življenje ne bi obstajalo.
Čista voda je čista sreča,
to vsem sporočam dišeča in rdeča.

Lucia Pascolat, 8. a

Komunala Nova Gorica je decembra lani namestila 200-litrski zbiralnik za odpadno jedilno olje tudi v Kanalu, in sicer na kontejnerskem mestu nasproti naše šole. Učencem od 1. do 5. razreda je občina Kanal ob Soči v sodelovanju s Komunalno Nova Gorica nabavila plastenke za zbiranje odpadnega olja.

Ob DNEVU ZEMLJE je od 18. 4. do 21. 4. 2017 potekala akcija za osnovne šole *Mi ga zlijemo*. Z njo smo skrb za našo Zemljo še okrepili. Nagovorili smo učence k večji uporabi posodic za odpadno olje. Na zbirnem mestu smo preverili, kako smo bili uspešni. Zbrali smo 97 litrov odpadnega olja. Čestitke!

Kako poskrbite doma, da ne zlivate odpadnega olja v naravo?

Moja mama daje olje v zeleno kantico. Potem ga nese v zbiralnik za olje.

Anže Vnučec Sampl, 1. a

Doma zbiramo odpadno olje v zeleni posodi. Ko se napolni, ga nesemo v zbirno posodo za olje v Lig.

Matija Purgar, 1. b

Letos smo v šoli dobili plastenko za shranjevanje odpadnega jedilnega olja. Tudi moja nona uporablja takšno plastenko. Ko je plastenka polna, jo odnese do zabojnika in olje zlije vanj. Če bi olje vlivala v školjko, bi to onesnaževalo naravo.

Ula Švab, 2. a

V šoli smo dobili zeleno posodico za odpadno jedilno olje. Starši so bili veseli. Doma večkrat pečemo krompir. Olje, ki ostane od cvrtja, vlijemo v to posodico. To se mi zdi prav, ker ne onesnažujemo okolja.

Nika Tinta, 2. b

Nik Gabrijelčič, 5. a

V šoli smo dobili plastenko za odpadno kuhinjsko olje. Prej smo olje hranili v steklenih vazah. Mami je bila plastenka všeč. V tem tednu smo za kosilo naredili pomfri. Olje, ki nam je ostalo, smo vlili v plastenko. Ko bomo napolnili plastenko, jo bomo izpraznili v rumen sod za odpadno kuhinjsko olje.

Nives Leban, 5. a

Po svetu veliko odpadnega olja zlijejo v straniščno školjko ali pomivalno korito. Naša družina je že večkrat odnesla odpadno olje v rumen zabojnik. Pri nas doma imamo veliko odpadnega jedilnega olja, saj večkrat cvremo različno hrano. Razlito olje v naravi povzroča onesnaženje, škoduje naravi pa tudi našemu zdravju. Tudi v šoli smo skupaj z ostalimi sošolci odnesli odpadno jedilno olje zlit v rumen zbiralnik.

Nika Lango, 3. a

Olja ne smemo zlivati kjerkoli, ker je škodljivo. V šoli smo dobili posebne plastenke za zbiranje olja. Nesli smo jih domov, da bomo odpadno olje zivali vanje in ga nato odnesli v posebne zabojnike.

Leon, Žiga, Matevž, 3. b

Zoja Bucik, 4. a

Z oljem moramo ravnati previdno, ker lahko zagori. Naša družina zbira olje. Odnese ga v zbiralnik. Mislim, da je Slovenija ena najbolj čistih držav, ker ni nikjer veliko odpadkov. Iz določenih odpadkov lahko naredimo nove izdelke. V nekaterih krajih pa so še smeti v naravi. Ljudje so nekulturni, če mečejo smeti kar v naravo.

Taulant Kolgeci, 4. a

Olje nevarno

Olje, olje, kako si nevarno.
Če smetnjakov za olje ne bi bilo,
v gozdovih in kanalih bi se razlivalo.

Lia Levpušček, 3. b

Vita Šuster, 3. b

Pesmica o olju

Mama cvre krompirček
dan na dan,
pa ne ve,
kam z oljem stran.

Končno Komunala se opogumi
in plastenke nam ponudi.
Mama vesela je, ker ve,
kam olje gre.

Mama plastenko hitro vzame,
saj vedno misli tudi name.
Ker do okolja prijazna je,
v rumen zbiralnik zlije ga smeje.

Julija Lango, 3. a

Matej Jerončič, 8. a

O okolju

Jo! Okolje je umazano
in to je dobro prikazano tako,
da ni več isto,
ker lahko bilo bi čisto.

Okolje je smetišče,
moralo bi biti igrišče.
Nekaj bo treba storiti,
okolje na novo urediti.

Zabojnike smo dobili,
odpadke smo razdelili.
Plastika, olje, papir in steklo,
vsak ima svoje poreklo.

Katarina Ipavec, 3. a

Zakaj odpadnega jedilnega olja ne smemo vlivati v naravo?

Če kdo stopi na olje, mu spodrsne.

Marija Ana Žnidarčič, 1. a

Umrejo čebele in ovenijo rožice.

Anej Krajnik Žagar, Zala Velišček, 1. b

Lahko nastane požar.

Larisa Vidič, 2. b

Zamaši se cev in pride do poplave.

Jan Berlot, 2. a

Onesnažuje okolje in lahko v vrtu zraste zastrupljena hrana.

Julija Šuligoj, 3. k

Ker bi nastala gmota in škodi zdravju. Če bi človek olje zлил v vrt, bi se zastrupil in umrl.

Ana Trampuš, 3. k

Opadnega olja ne smemo vlivati v naravo, ker začne čez nekaj časa smrdeti in lahko pride do poplave in onesnažuje okolje. Zato se lahko tudi zastrupimo.

Maj Kodelja, 3. k

Julija Lango, 3. a

Opadno olje je snov, ki je škodljiva naravi, strupena za domače pridelke. Če vliješ odpadno olje v lijak, nastane v ceveh gmota in počni. Moj očka ima avto na dizel. Izvedel sem, da iz odpadnega olja nastane bio dizel. Ta dizel mi vlijemo v avto. Več dizla kot ga bomo zbrali, bolj bo poceni.

Tilen Stanič, 4. k

Tradicionalni slovenski zajtrk

V petek, 18. 11. 2016, smo prvo šolsko uro v vseh razredih namenili tradicionalnemu slovenskemu zajtrku.

Najprej smo se pogovarjali, zakaj je pomembno, da ohranimo tradicijo slovenskega zajtrka. Ugotovili smo, da je to zato, ker so tako jedli v Sloveniji že pred mnogimi leti. Za zajtrk smo dobili med, maslo, domače mleko, kruh in jabolka, vse pridelano v Sloveniji.

Ob 10.15 so se vsi učenci zbrali v večnamenski dvorani, pevci pa smo bili tam že pripravljeni na nastop. Zapeli smo pesem *Čebelar*. Peli smo pevci otroškega in mladinskega pevskega zbora ob spremljavi štirih harmonik. Na ta dan je cela Slovenija zapela to pesem, da bi se spomnili, kako pomembne so čebele in kako čudovita je naša dežela.

Teja Pavšič in Manca Strnad, 6. a

Ameja Lesizza Mencin, 3. a

Veronika Stegel, 3. b

Dajana Barudžija, 8. a

Veronika Hvalica, 7. b

Petra Pičulin, 1. b

Nika Lango, 3. a

Kje smo bili?

Učenci 5. razreda smo začeli šolsko leto zelo prijetno. V lepem sončnem vremenu smo na Debelem Rtiču preizkušali svoje plavalne veščine, spoznali marsikaj zanimivega in utrjevali prijateljstvo. Res lep začetek šolskega leta!

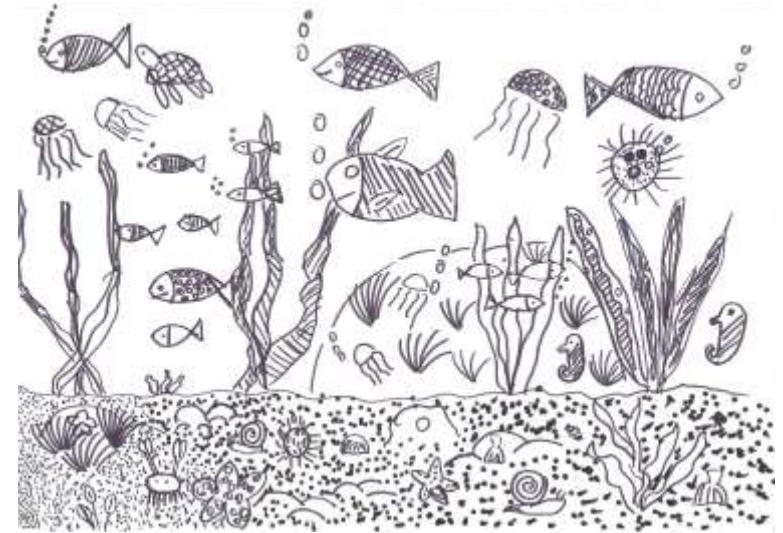
Kaj vam je najbolj ostalo v spominu s poletne šole v naravi?

Ko smo si z obzidja ogledali Piran.

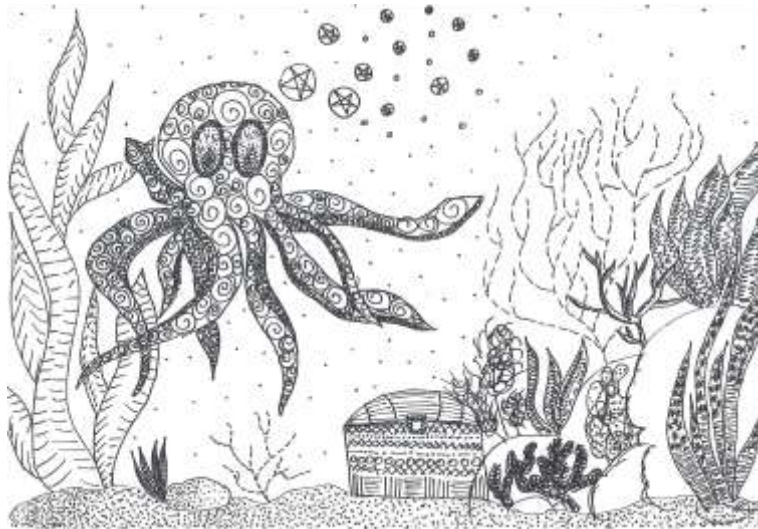
Akvarij z morskimi živalmi, še posebej morski pes.

Soline, kjer sem poizkusil in kupil slano čokolado (je dobra).

Vzdržljivostno plavanje, ker sem bil drugi.

Kim Dugar, 4. a

Elizabeta Skrt, LS1

Ko smo skakali v bazen.

Ko sem prvič plavala kravelj.

Sprehod z vrtnarko, ki nam je predstavila rastline v parku.

Ples norih frizur, pa čeprav nismo zmagali.

Učenci 5. razreda OŠ Kanal

V Postojnski jami

V Postojno smo odšli,
Postojnsko jamo si ogledali,
skrivnost podzemlja smo odkrili
in se veliko naučili.

Z vlakcem smo se vozili
in se glasno veselili,
lepote jame opazovali smo,
stebri dol viseli so.

Ko iz jame smo prišli,
smo bili veseli vsi
in ko domov smo se peljali,
smo si o jami pripovedovali.

Vid Velušček, Mirnel Tunanović, 6. a

Anej Petrevčič, 1. a

Postojnske zanimivosti

V Postojnski jami smo bili
in videli njene znamenitosti.
Najprej smo akvarije ogledovali,
nato pa še jamske živali.

Človeško ribico smo tam iskali
in se z vlakcem odpeljali.
Lesteneč s stropa je visel
med predori jame zažarel.

Videli smo tri dvorane,
vsako po svoje znamenito,
nastale so pred mnogo leti
kot beli kapniki, rdeči kapniki in špageti.

S stropa visele so zavese
trde kot kamen so bile.

V EXPO filmček smo videli,
potem se pa domov vrnili
in staršem zgodbo o jami obnovili.

Lana Brezavšček in Nina Pavšič, 6. a

Amadeja Bole, 1. a

Učenci 4. razreda smo preživeli pester teden v šoli v naravi na Medvedjem Brdu. Tam smo od 28. 11. do 3. 12. 2016 spoznali marsikaj zanimivega. Preizkušali smo se tudi v pesniškem ustvarjanju in razdeljeni v skupine pisali pesmice o gozdnih živalih.

Volkovi

Mi volkovi smo,
radi grizemo.
Radi glodamo kosti,
saj to obroki so vsil!
Živimo v gozdičku,
malemu kotičku.
Sivi smo kot mrak,
naš kotiček je mehak!

Vsi se nas bojijo,
ker krvoločni smo zelo.
Zelo glasno renčimo,
da ljudi prestrašimo.
Hitri smo zelo,
da plen lahko takoj pohrustamo.

Val, Anže, Matija P., Jernej, 4. a

Kristjan Hajdarevič Podobnik, 1. a

Polhki - polhkova pesem

Mi smo polhi,
radi spimo in ležimo.

Polhi smo leni,
a vedno pošteni.

Topel kožuh imamo,
s čokolado se sladkamo.
Tian, Tilen, Rene in Jan,
zimsko spanje je naš plan.

Tian, Tilen M., Rene, Jan, 4. a

Lisice

Lisice so lahko Mice,
ki so v sobi
in kličejo na mobi.

Mi smo lisice,
ki rade jemo pice.
Sladkemu medu in sladoledu
se ne moremo upreti.

Nogomet igramo,
ker se učiti sami znamo.

Košarka je za nas,
ker je v njej pravi špas.

*Tilen S., Matija V., Anej, Tadej,
Patrik, 4. k*

Ježki

Mi smo štirje ježki,
ki smo dobri peški.

Mi jemo hruške debeluške,
včasih imamo na glavi buške.

Če stopiš na nas,
dobiš pravi špas.

Mi se branimo tako,
da se zvijemo.

Žan G., Nik, Emil, Taulant, 4. a

Srnice

Srne in otroci smo,
veselo rajamo.

Skačemo ves dan,
ko pa se utrudimo,
pademo na stran.

Najprej samo ležimo,
potlej pa zaspimo.

Ko se lovimo,
se potimo.

Ko pa je temá,
pademo v sanje sveta!

Timotej, Žan B., Kevin, Aleks, 4. a

Medvedi

Me medvedke smo,
rade se igramo,
z medom se sladkamo.

Pozimi v brlogu dremljemo,
oreščke meljemo
in na sprehod se odpeljemo.

Mehke postelje imamo,
v njih se crkljamo,
ker se rade imamo.

Težek dan je že za nami,
temna noč je še pred nami,
vsi smo že zelo zaspani.

Visoko nad nebo zvezde svetijo.
Toplo se bomo oblekle in ven stekle.

Stekle pod jasno nebo,
tam, kjer zvezde svetijo.

*Zoja, Klementina, Vita, Nina,
Sara, Jana, Eneja, Kim, 4. a*

Ela Velišček, 1. b

V šoli v naravi (Cerkno)

V šoli v naravi lepo je bilo,
saj zabavali smo se zelo.
Smučke tekle so sem in tja,
na koncu tedna tekma je bila.

Sobe redno pospravljali smo,
ker nagrado radi bi dobili.

V bazenu skakali smo,
zabavno je bilo.

Gledali smo film ta,
Gremo mi po svoje 2.
Pri večerji jedli smo,
kar na mizi je postreženo bilo.

Z odejo se pokrili smo,
saj bilo nam je mrzlo.

Nina Pavšič, Teja Humar,
Tadeja Nanut, 6. a

Cerkno

Ko prišli smo v hotel,
nekateri klicali so nas model.

V ponedeljek kar dobro je bilo,
samo sošolcu naredilo je slabo.

V torek in sredo zabavali smo se
in to je bilo takrat vse.

Naslednji dan tekmovanje smo imeli,
nekateri zmage so bili veseli.

Zadnji dan je disko bil
in jaz sem se zelo veselil.

Benjamin Stanič, 6. a

Vita Šuster, 3. b

Nika Tinta, 2. b

Nina Levpušček, 7. b

Klemen Vogrič, 9. b

Kdo nas je obiskal?

Obiskala nas je Hiša eksperimentov

V četrtek, 21. 12. 2016, je pouk na OŠ Kanal potekal drugače kot običajno. Učenci OŠ Kanal in višjih razredov OŠ Deskle so postali mali znanstveniki in praktično spoznavali fizikalne zakonitosti narave. Obiskala nas je Hiša eksperimentov iz Ljubljane in na šolo pripeljala svojo poučno Hiško eksperimentov. V večnamenski dvorani smo imeli najprej skupno predstavitev zanimivih fizikalnih preizkusov, nato pa so učenci še sami v učilnicah preverjali svoje znanje naravoslovja, fizike, kemije, matematike ... na kar šestdesetih različnih enostavnih, pa tudi zelo zapletenih pripomočkih. Projekt je omogočila občina Kanal ob Soči, ki je delavnice podarila obema osnovnima šolama kot novoletno darilo. Učenci so bili navdušeni in si tak način učenja želijo še kdaj ponoviti.

Včerajšnji dan je vsem spremenil pogled na stvari. Zdelo se mi je zelo zanimivo poslušati in opazovati ponujene eksperimente v povezavi z vsemi mogočimi stvarmi. Dan nam bo ostal v spominu, predvsem pa v glavi, saj smo se veliko novega naučili. Še posebej mi je bil všeč prikaz, pri katerem je bila v posodi tekočina, ki je privlačila magnet. Ko smo ga premikali, smo ustvarjali vse mogoče oblike znotraj posodice.

Lana Cvetrežnik, 7. a

Zelo zanimivo je bilo. Najbolj mi je bilo zanimivo, ko je učiteljica vzela nagelj in ga potočila v tekoči dušik. Nagelj je zmrznil in se zdrobil na koščke.

Elizabeta Skrt, 7. a

Gaj Boltar, 2. a

Predavanje Američana Fletcherja Goldinga v angleščini

V torek, 24. 2. 2017, nas je obiskal gospod Fletcher Goldinger, ki je trenutno praktikant na ameriški ambasadi v Ljubljani.

Najprej nam je predstavil, kaj je ameriška ambasada v Sloveniji, svoje življenje v Sloveniji ter svojo državo Wisconsin. Na koncu predstavitve smo mu lahko zastavili vprašanja. Večina udeležencev, učencev višjih razredov naše šole, ga je v angleščini spraševala, kakšna se mu zdi Slovenija, katero slovensko jed ima najraje, ali zna slovensko ipd. Za nagrado je vsakemu udeležencu, ki je zbral pogum ter mu zastavil vprašanje, podaril bonbon.

Predavatelj je bil zgovoren in od časa do časa tudi malce humoren. To je zelo popestrilo predavanje in pogovor z njim. Na koncu smo učenci iz večnamenske dvorane izstopili z nasmeški na obrazu.

Jernej Vinazza, 8. a

Tadeja Brezavšček, 8. a

Ko ugasne luč, se prižge tema (naravoslovni dan, 8. 3. 2017)

Imeli smo naravoslovni dan. Obiskali so nas člani društva slepih in slabovidnih. Predstavili so nam življenje slepih. Igrali smo se z žogo, v kateri je bil riž. V krogu smo se posedli na tla. Miže smo si podajali žogo. Najprej si poklical ime sošolca. Ko se ti je oglasil, si v smeri glasu podal žogo. Če si pogledal, si izpadel. Videli smo, kako slepi pišejo in berejo. Črke so pikice in vse črke napišeš s šestimi tipkami. Napisali smo svoje ime. Preizkusili smo se v hoji z belo palico z zavezanimi očmi. Ob koncu smo postavljali vprašanja.

Hana Goljevšček, 3. b

Všeč mi je bilo, ko sem imel zavezane oči. Tako sem lahko občutil, kako je, če si slep. Slepim lahko pomagam tako, da jih vodim po poti. Spoznal sem, da slepim in slabovidnim ni lahko.

Martin Kralj, 3. b

Glasbene delavnice (27. 3. 2017)

Tinkara Kofol, LS3

Ta delavnica mi je pokazala, da lahko iz najbolj preprostih materialov narediš odlična glasbila. Ko sem prišel v dvorano, sem opazoval, kaj vse je bilo na odru. Začela se je predstava. Samo in Andrej sta začela igrati na različna glasbila. Potem sta nas polovico povabila na oder, druga polovica pa je ostala na tribuni. Imeli smo možnost zaigrati na izbrana glasbila. Potem sta se skupini zamenjali. Na koncu smo izdelali piščalko iz slamice.

Jernej Leban, 4. a

Bilo je v petek, ko nam je učiteljica povedala, da bomo imeli v ponedeljek glasbeno delavnico. Pričakovali smo klavir, klarinet, mogoče harmoniko ali kakšen drug instrument. Tam, na odru, pa so bile čisto druge reči: buče, glasbilo iz akvarija pokojne ribice in še mnogo drugih. Igrala sta na več glasbil, ki izvirajo iz različnih držav. Največ jih je iz Afrike.

Vita Božič, 4. a

Hana Gerbec, LS2

Sofia Loris Vidič, 2. b

Matevž Koren, 2. b

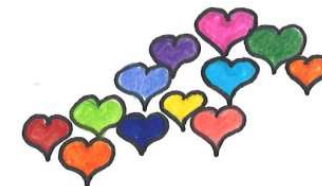
David Berginc, 2. b

Kako čutimo?

Pesnice o najboljših mamah

Draga mama,
rada te imam,
ker si sonce in luč
mojega sveta.
V očeh sonce ti žari,
sreča moja - to si ti.

Ana Hvalica, 3. b

Mama,
vedno mi pomagaš.
Mama,
vedno prideš na pomoč,
ko je zunaj temna noč.

Lara Gerbec, 3. b

Nik Zajec, 5. a

Martin Makarovič, 2. a

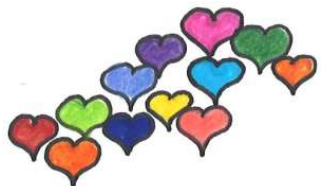
Jaz sem mama, ti pa ne.
Jaz pa kuham, ti pa ne,
jaz pa derem se na vse.
Jaz sem dobra, ti pa ne,
boljša sem, ker rada imam
vse.
Jaz imam družino, ti pa ne.
Jaz sem MAMA, ti pa ne.

Katarina Hvalica, 3. b

Moja mama se smehlja,
moja mama me rada ima.
Z menoj včasih se igra,
z menoj včasih klepeta.

A kadar razjezi se,
bolje, da kriva nisem.
Ona dere se, kriči,
a ko se pomiri,
boljše mame na svetu ni.

Veronika Stegel, 3. b

Moja babica je kul, ker ...

Moja babica je kul, ker se kepa z mano in z mojim bratom. Med kepanjem se zelo dobro izmika kepam in naju zadeva.

Gregor Lemut, 5. a

Moji babici je ime Ida. Stara je 65 let. Kul je zato, ker ima vedno smešne ideje. Na primer, okraši novoletno jelko s kokicami. Zelo rada plete in pazi na otroke. Vsi jo imamo radi.

Luka Mavri, 5. a

Moja babica je kul, kadar prespim pri njej in se igrava družabne igrice. Pred spanjem mi vedno naredi kakav ali vročo čokolado. Kadar se odpravim spat, mi pripravi termofor in dovoli, da psička Aja prespi pri meni. Pred spanjem se večkrat pogovarjava. Pripoveduje mi zanimive zgodbe iz svojega otroštva.

Špela Pičulin, 5. a

Moja babica je kul, ker včasih peče palačinke. Peče jih bolje kot mama, ker da v maso tudi kakav. Tako nastanejo čokoladne palačinke. Nato jih namaže z nutelo in doda sladoled. Mama tega ne dela, ker je rekla, da to ni dobro zame. Ker pa so te babičine palačinke tako dobre, je moja babica kul.

Martin Ponikvar, 5. a

Moja babica Jožica je kul zato, ker z mano igra igrice na telefonu in računalniku. Je edina, ki ima voljo igrati igrice. Poleg tega dela najboljše kakavove palačinke na svetu.

Nik Gabrielčič, 5. a

Pri nas doma radi igramo karte. Igra se imenuje briškola. Pri igri navadno sodelujemo jaz, brat, dedek in babica. Največkrat zmaguje babica, včasih pa tudi jaz. Po igri si razdelimo bonbone. Moja babica jih dob največ, ker zmaguje.

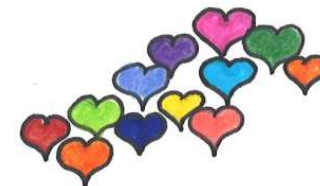
Klemen Tinta, 5. a

Moja babica je kul, ker ima vedno, ampak vedno, čas zame. Dela najboljši močnik. Zašije mi vsa oblačila, ki jih raztrgam.

Vasja Jeklin, 5. a

Mlada leta moje babice

Rodili ste se na Ponikvah, to je kraj na Šentviški planoti. Kako ste preživljali prva leta na kmetiji?

Moja otroška leta so bila drugačna, kot jih imate otroci danes. Že zelo zgodaj sem občutila kmečko življenje. Mama je šla na polje delat in me vzela s seboj. Ona je plela, jaz pa sem se igrala z zemljo. Namesto igrač sem imela zajčke, muco in psa. To so bili moji najboljši prijatelji. Tudi oblek ni bilo na izbiro. Šivala mi jih je mama sama. Z njimi sem bila zadovoljna in srečna. Tudi snega pozimi sem bila vesela.

Prve razrede osnovne šole ste obiskovali na planoti, kasnejše pa v Tolminu. Kakšno je bilo življenje proč od doma že v tako mladih letih?

Odhod od doma je bil zelo čustven. Vsak ponedeljek sem odhajala na avtobusno postajo, oddaljeno sedem kilometrov, peš. Enako je bilo tudi konec tedna, ko sem se vračala domov. Življenje v dijaškem domu med sošolci je bilo sprva težko, ko sem se navadila, pa je bilo zanimivo.

Kako ste hodili od doma do šole v Tolmin? Ali se spomnite kakšnega pripetljaja na poti?

Četudi je bila pot dolga, smo se s sošolci in prijatelji pogovarjali, smejali, igrali in pot je hitreje minila.

Kaj ste počeli med počitnicami?

Med počitnicami otroci nismo odhajali s starši na morje. Pomagali smo pri kmečkih opravilih. Bila je košnja trave, žetev žita, pobiranje krompirja ... Z bratom in sestro smo se igrali skrivalnice na seniku in podstrešju. Lepo je bilo tudi zvečer, ko smo se vsi zbrali v »izbi« ob peči. Mama je ob večerih šivala, mi pa smo utrujeni zaspali na krušni peči.

Alen Konjedic, 6. a

Za kateri poklic ste se odločili po osnovni šoli in kje ste se šolali?

Po končani osnovni šoli sem se šla šolat za trgovsko vajenko v Kanal. V tistih časih je bila še vajeniška doba. Pol šolskega leta sem delala v trgovini v Kanalu in živela kot najemnica pri neki gospe. Drugo polovico sem bila v šoli v Novi Gorici in stanovala v domu. Po treh letih izobraževanja sem se zaposlila in obiskovala večerno komercialno šolo. Po končanem šolanju sem se zaposlila v podjetju Elektro Primorska.

Janez Makorič, 8. a

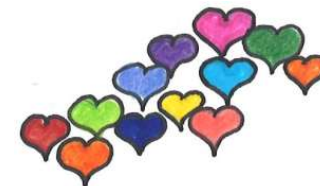

Eneja Dugar, 4. a

Ali se še vračate v svoj rojstni kraj?

Doma je ostal brat. Še vedno obdeluje kmetijo. Odkar sem upokojena, preživljam veliko časa s svojim bratom in sestro in pomagam pri kmečkih opravilih.

Karin Bavdaž, 8. a

Moj super dedek

Mojemu dedku je ime Miran in on se je spremenil v super dedka.

Doma je imel super avto in letalo. Reševal je ljudi pred požari, plazovi, poplavami in potresi. Strah ga ni bilo ničesar, razen vode. Tako je bil pogumen, da je nekega dne, ko je izbruhnil vulkan, vzel veliko skalo in z njo zadušil brizgajoči vulkan. Ko smo nekoč imeli družinski piknik ob jezeru, se mi je zgodila nesreča. Padel sem v vodo in začel sem klicati na pomoč. V bližini je bil le moj dedek. Čeprav ga je bilo strah vode, je na to pozabil ter me rešil iz nje.

S tem je dokazal sam sebi in vsem nam, da se strah lahko premaga, če le želiš in imaš dovolj poguma.

Anže Mugerli, 5. a

Uhec

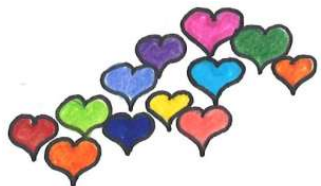
Moja najljubša igrača je plišasti pes. Ime mu je Uhec. Takšno ime ima prav zaradi velikih ušes. Dala mi ga je mama za moj tretji rojstni dan. Takoj, ko sem ga dobil, sem se stisnil k njemu in se nanj zelo navezal.

Ima štiri noge, polkrožno glavo in zelo, zelo je velik. Na glavi ima velika ušesa, rjav smrček, nasmejana usta in par velikih črnih oči, ki imajo na sredini belo piko. To ga naredi smešnega. Na tacah ima tri črte, ki ponazarjajo krempljčke. Je rjave barve. Narejen je iz pliša. Njegov trup je tako dolg, da mi včasih služi za vzglavnik. Z njim vsak dan spim. Ko je zima in je zelo mrzlo, se stisnem k njemu, da me pogreje in jaz sladko zaspim.

Nikomur ga nočem posoditi, saj se bojim, da se bo strgal, kar se je enkrat že zgodilo. Potem ga je mama zašila. Še zdaj se spomnim, ko pogledam na šive. Zelo mi je žal, da se je to zgodilo.

Prepričan sem, da bo moj Uhec vedno z mano in da me bo grel vse mrzle zimske noči. V njegovem objemu imam lepe sanje in miren spanec. Ko se zjutraj zbudim, mi njegove iskriče oči povedo, da me čaka lep dan.

Kevin Pavlin, 4. a

Sosedova krava

Sosedova krava se stara.
Sedaj mi pa še kuža Ben teži,
da ga peljem k ljubici.
Krava teče pod drevo,
kuža pa za njo.

Nejc Stanič, 2. k

Trd oreh

Črke že poznam,
pa pisati ne znam,
saj črke so problem,
ker U se sliši,
pa L in V napiši.

Žiga Cristofoli, 2. k

Anej Krajnik Žagar, 1. b

Jaka Velušček, 6. a

Ano skrbi

Ano skrbi, ker kmalu se šola začne,
a zvezka in peresnice nima še.
Zdaj se zvija in dela, da je bolna.
Še očeta prepričala bo, da je pridna.
Potem pa jamra in kriči,
ker ji avtobus pred nosom zbeži.
A tega se sedaj kar veseli.

Ana Trampuš, 3. k

Konji skačejo

Konji skačejo po travi,
meni meša se v glavi.
Jahanje mi gre odlično.
Komaj čakam spet poletje,
da s konjičkom grem med cvetje.

Tina Leban, 3. k

Kevin Pavlin, 4. a

Matematika

Matematika mi je všeč,
če ni domače naloge preveč.
Ko zunaj je lepo vreme,
pisanje nalog postane veliko breme.

Leon Vončina, 3. k

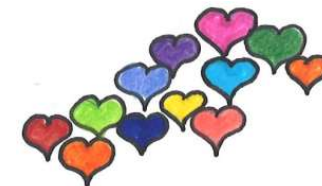
Zvečer se raj začne

Vsakdanje sonce zvečer zahaja,
mokra rosa na zemljo pade,
mesec na nebu vzhaja.
Ko zvezde na nebu prikažejo se,
takrat se raj začne.

Sara Berginc, Eneja Dugar, 4. a

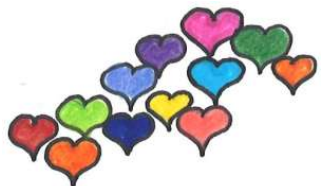
Jernej Vinazza, 8. a

Rada plešem

Rada plešem in se vrtim,
skačem in norim,
kdaj pa kdaj superge izgubim,
se življenja s plesom veselim.

Ana Trampuš, 3. k

Domišljija

Domišljija je zanimiva stvar,
posebna, vznemirljiva za vsakogar.

Z domišljijo lahko vsakega nasmejimo,
včasih razvedrimo,
kdaj pa tudi užalostimo.

Z domišljijo dobimo vsako rimo,
z njo idejo za snežaka vsako zimo.

Veseli smo, da domišljijo imamo
in da se z njo lahko poigramo.

Hana Gerbec, LS3

Jernej Vinazza, 8. a

Gaja Tinkara

Gaja Čuferli Milošević,
Tinkara Kofol, LS3

Beseda

Beseda je vseveda,
beseda najbolj boli od vseh drugih stvari.

Če te beseda udari, ti vse pokvari,
lahko samo zbežiš in lastne sence obris
dobiš.

Veliko grdih stvari
se ti v življenju lahko zgodi.

Beseda je tista, ki rani,
velikokrat pa te z njo kdo tudi brani.

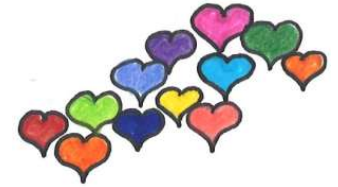
Beseda veliko pove,
včasih več kot moje srce.

Beseda je pač beseda,
ki te iz dneva v dan gleda.

Zato pazi, kako se obnašaš
in kako govoriš, dokler živiš.

Lucia Pascolat, 8. a

Svet, v katerem želim živeti

Svet, v katerem živim, mi je všeč in ga ne bi prav veliko spreminjal. Sem zdrav, imam dve sestri in brata ter veliko prijateljev, tako da sem velikokrat dobre volje. Kljub vsemu bi si želel, da bi imel še več prostega časa, malo domačih nalog, svojo sobo in več nedelj, ker smo takrat vsi doma. Rad bi živel v svetu, kjer je vedno poletje, saj so takrat počitnice, gremo na morje in se kopamo v Soči. Želim si živeti v svetu, kjer smo vsi zdravi in se med seboj razumemo.

Tinej Pirih, 3. a

Svet, v katerem želim živeti, je svet, v katerem bi vsi imeli službo, veliko denarja, super starše in pridne otroke. Med seboj se ne bi kregali, temveč bi se dobro razumeli. Skupaj bi se igrali, potovali, raziskovali in počeli še druge zanimive stvari. Otroci bi domov prinašali lepe ocene, starši pa bi bili veseli in pripravljeni na nove dogodivščine. Če bi se potrudili, bi bil svet lepši.

Lana Ferlinc Fikfak, 3. a

V deželi, kjer živim, imamo mir. Rada bi, da tako tudi ostane. Ljudje bi imeli delo, hrano in vodo. Želim si, da bi bile ceste bolj varne in da bi bilo manj prometnih nesreč. Tako bi imeli tudi manj invalidov in mrtvih. Vsi bi srečno živeli.

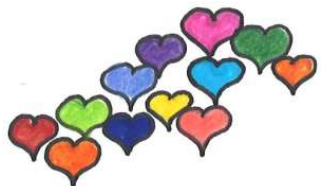
Nina Jakopič, 3. a

Želim živeti v čistem, neonesnaženem svetu. Smeti bi bile na svojem mestu. Rada bi dihala čist zrak in zdravo jedla. Rada bi se igrala, skakala in plezala po drevesih.

Julija Lango, 3. a

Mai Levpušček, 1. b

Želim živeti v miru, brez vojne in brez orožja. Da bo svet ostal čist, odlagajmo smeti v koš. Kajne, da ni lepo videti nafte v morju? Poskrbimo, da bo naš svet ostal čist, zato se vozimo v električnih avtomobilih. Zemlja bo čista za vedno.

Nika Lango, 3. a

Akexej Galić, 2. a

Nočem vojne, hočem MIR!
Želim si pravljico in tudi mavrico.
Rada bi živela v gradu,
imela veliko rož bi in metuljev.
Svet, v katerem želim živeti,
naj bo lep,
kjer sonce sije na vse ljudi.
Kaj želiš pa ti?

Ameja Lesizza Mencin, 3. a

Marija Ana Žnidarčič, 1. a

Svet, v katerem želim živeti,
je brez vojn
in brez pretepanja,
v njem je veliko potepanja.

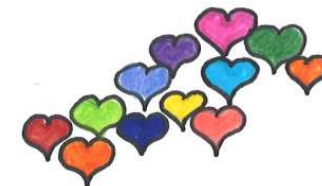
To je svet brez lakote
in brez laži.
Sonce nam sveti
vse lepe dni.

Katarina Ipavec, 3. a

Lucia Pascolat, LS2

Rada bi živila tako,
da bi se veliko igrali,
da bi se veselo smejali,
da bi vsak dan plesali,
da bi veliko dobrot pomljaskali,
da bi vsako noč mirno spali.
Živila bi rada tako!

Ana Grm, 3. a

Ko bom odrasel, bi rad živel v svetu brez vojn. Želim si, da begunci ne bi bežali iz svojih domov. Hotel bi, da bi bilo čim manj samomorov in umorov in da bi države med seboj ne imele sporov.

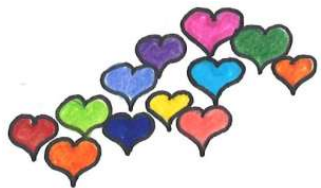
Matej Jerončič, 8. a

Hm, svet, v katerem želim živeti! To je svet brez mrkih in žalostnih obrazov, brez bogatašev in revežev, je svet, v katerem bi se vsi smejali, je svet radosti in veselja.

Aljaž Ipavec, 8. a

Želim živeti v svetu, kjer so stara umazana goriva zamenjali čisti viri energije: voda, sonce z neba in veter iz daljav.

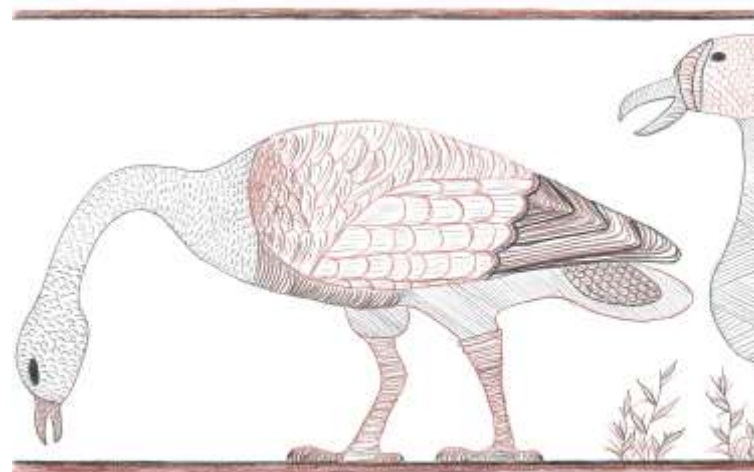
Janez Makorič, 8. a

Manca Strnad, 6. a

Anej Bavdaž, 4. k

Tea Simonič, 9. a

Kako razmišljamo?

Brati pomeni početi podvige. *Brati* je možno marsikaj (T. Pavček).

Učenci 1. a razreda pravijo: Dobro, da sem se naučil-a brati:

- da lahko preberem kakšno knjigo sam (Jaka Gabrijelčič)
- da se mi ne bo bratec smejal, da ne znam brati (Amadeja Bole)
- da sem prebral ime igrice na tablici (Matija Segalla)
- da, če ti kdo pošlje pismo, da ga ti znaš prebrati (Kristijan H. Podobnik)
- da, če sestrica hoče slišati pravljico in se ji ne da brati, jo preberem jaz (Tjaša Medvešček)
- da, ko bom imel otroke, bom lahko prebral kako pravljico (Jan Jakopič Kitek)
- da grem v knjižnico po knjigo in jo lahko preberem (Anej Petrevčič)
- da lahko berem imena krajev, kadar grem s tatom kam »pohajati« (Julija Škodnik)
- da kaj preberem sestri, če se njej ne da (Luka Pascolat)
- da, če nekdo drug ne zna prebrati, mu jaz lahko preberem (Nace Strnad)
- da lahko berem Jurita Murita mlajši sestrici (Marija Ana Žnidarčič)
- da lahko za lahko noč preberem mami in bratcu knjigo (Jernej Škvarč)
- da bom lahko sestrici ali bratcu, če jih bom imel, bral zgodbe za uspavanje (Ian Murovec Hvalica)
- da sama preberem sporočilo na telefonu (Lana Žnidarčič)
- da, če je kako obvestilo in se mami ne da prebrati, lahko jaz preberem (Erazem Bucik)
- meni je super, da lahko sam berem knjige za bralno značko (Anže Vnučec Sampl)

Kaj pa učenci 1. b razreda? Znam brati in pisati, zato lahko:

- berem pravljice sama in podnapise pri ogledu otroških risank (*Ela Velišček*)
- preberem, kdaj imam nastop in sama preberem vabilo za rojstni dan (*Neja Dugar*)
- preberem navodilo za sestavit igračo z Lego kockami in rešim križanko (*Jaka Mugerli*)
- sam preberem podatke o raznih živalih (*Svit Križman*)
- sama berem pesmice (*Petra Pičulin*)
- sam preberem naslov knjigice (*Mai Humar*)
- preberem znamke traktorjev v reklamah (*Tomaž Humar*)

Tiana Karnel, 8. a

Kdaj sem zvit kot lisica?

Ko mama spi, jaz pa se pritihotapim do kuhinje, splezam na pult in iz omare vzamem sladkarijo (*Ula Švab, 2. a*).

Ko mojega bratca ni doma, vzamem njegovo igračo in se igram (*Zoja Ozebek, 2. a*).

Večkrat lovim mačka. Najprej se ustavim, grem nazaj, od koder sem prišel, potem ga ulovim (*Maj Karnel Burgar, 2. b*).

Kadar se izmuznem iz jedilnice (*Roland Šavli, 2. b*).

Takrat, ko sem zunaj in hočem kaj ušpičiti (*Jani Jug, 2. b*).

Kdaj sem moder kot sova?

Ker vem, da je sto krat sto 10 000 (Jan Berlot, 2. a).

Ko sem v šoli in pišem težek test (Filip Kizić, 2. a).

Ker me zanima astronomija in kemija (Johana Žnidarčič, 2. a).

Ko sem na morju rekla, da avto, ki je bil parkiran daleč, pripeljemo bližje in smo tako hitreje znosili stvari vanj (Aminah Miklavc, 2. a).

Pri matematiki, ko rešujem težke naloge (Neli Jug, 2. b).

Ko imam dobro idejo in jo vsi prevzamejo (Matevž Koren, 2. b).

Ko sem sestavil hiško na drevesu (Maj Mugerli, 2. b).

Žiga Stanič, 2. k

Martina Pavšič, 8. a

Kdaj sem nežen kot cvet?

Ko držim zajčka (*Matevž Markič, 2. a*).

Kadar trdno objamem mamico (*Jan Berlot, 2. a*).

Z mojo mlajšo sestrico, še dojenčico (*Aminah Miklavc, 2. a*).

Kadar božam Murija (*Lara Bucik, 2. a*).

Ko objamem mamo (*Adrijan Lipičar, 2. b*).

Elizabeta Skrt 7. a

Vanja Benič, Kristian Šavli, Nace Bole, 3. a

Kdaj sem priden kot mravljica?

Pri noni Slavici (*Gaj Boltar, 2. a*).

Ko pomagam tatu vleči drva (*Martin Makarovič, 2. a*).

Pri noni in doma, ker pospravim posteljo in sobo (*Nika Bernik, 2. a*).

Kadar berem pravljico mojim plišastim živalcam (*Matevž Markič, 2. a*).

Ko se učim, ne da mi kdo reče (*Neli Jug, 2. b*).

Ko sem v šoli tiho in opravi vse naloge, ki jih dobim (*Larisa Vidič, 2. b*).

Ko naredim dobro delo (*Mei Šuligoj, 2. b*).

Potovanje

Nekega dne sta se Jan in Roland odločila, da bosta šla na potovanje z ladjo. Potovala sta eno, dve, tri, štiri, pet, šest, sedem let. Prispela sta do otoka. Sledila sta znakom na zemljevidu: E, F ... križec. Znašla sta se pred jamo. Nad vhodom je bil narisana zaklad. Dečka sta oba hkrati kriknila: Zzzakkkklad! Notri se je res bleščalo, a v skrinji so bile le nogavice in škornji, poleg pa dva prava medveda. Od takrat se sliši le še: Aj! Kaj! Beži! Ajc!

Jan Berlot, 2. a

Naša pravljica o žogici Nogici

Nekoč je živela žogica. Ime ji je bilo Nogica. Imela je tri brate in dve sestri. Bila je dobre volje. Z brati in sestrami je skakljala naokrog. Zvečerilo se je. Sestra Ana je zbolela, zato naslednji dan niso šli ven. Le žogica Nogica je šla na vrt. Tam je imela posajeno zdravilno drevo. Utrgala je vejico. Zdravilno vejico je položila na Anino srce. In sestra je ozdravela. Vejico so posadili in iz nje je zraslo novo zdravilno drevo.

Aleksej Galić in Liani Runtheany Prinčič, 2. a

Jernej Vinazza, 8. a

Zlata krogla

Nekoč je živel palček po imenu Smuk. Oblečen je bil v dolgo rdečo majico, črne hlače in špičasto oranžno kapo. Nekega dne je zagledal plakat, na katerem je pisalo: Prijavite se na tekmovanje v umskih izzivih. Palček Smuk se je prijavil. Na tekmovanju so se vsi palčki hvalili, da bodo zmagali. Župan je zmagovalcu obljubil zlato kroglo. Toda to kroglo je nekdo ukradel. Palček Smuk je našel sled za tatom zlate krogle. Sled je vodila v hišo palčka Vladimirja. Palčki so se pomirili v tekmovanju. Zmagal je Smuk. Dobil je zlato kroglo. Ker je imela čarobno moč, je z njo pomagal revnim družinam.

Nauk te pravljice je, da se ne sme krasti in da modrost lahko pomaga rešiti vse težave.

Loris Sofia Vidič, 2. b

Obiskala me je vila

Dolgo nazaj mi je odpadel mlečni zobek. Legenda pravi, da če zobek daš pod blazino, pride ponoči zobna vila in zamenja zobek za kovanec. To sem storil tudi jaz. Zobek sem položil pod blazino in se močno trudil, da ne bi zaspal. Kar naenkrat je sobo razsvetlila srebrna svetloba. Iz nje je prišla vila. Bila je zelo lepa. Imela je krila, ki so bila posuta s srebrnimi bleščicami. Imela je dolge srebrne lase. Takrat sem se zbudil in vile ni bilo več. Pogledal sem pod blazino in tam je bil kovanec.

Tilen Jerkič, 2. b

Mei Šuligoj, 2. b

Velika pravljica

Učenci 3. k in 4. k so poustvarjali na pesem Miroslava Košute *Majhna pravljica*.

Razmišljali so, kako bi se glasila *Velika pravljica*, in zapisali:

V veliki pravljici je vse veliko,
veliki zmaji, velikani in lari fari.

Velika pika sika,
vejica se svetlika,
klicaj pa kriči,
naj konec prihiti.

Anej Bavdaž, Julija Šuligoj, Tilen Stanič

Velika pravljica
ni majhna pravljica.
Komaj se konča.
Razen če jo ustavi pika.

To je pravljica
za velikane in zmaje.
V njej ne morejo biti palčki
in majhni tolovajčki.
V njej je lahko velika dežela
in vesela velikanka Mišela.

*Patrik Cigoj, Maj Kodelja, Ana
Trampuš*

Špela Pičulin, 5. a

Velika pravljica ni majhna.
Komaj se konča,
se spet začne.

Ta pravljica je za velikane
ter velike zmaje.
Ta pravljica ni za palčke in malčke.

Nikoli se ne konča,
ker je taka pravljica.
Ko jo je konec,
pa pade v velik lonec.

*Tadej Konjedic, Tina Leban, Matija
Vidmar, Leon Vončina*

Moja hiša pripoveduje

Prišel sem domov, pojedel kosilo in se usedel v dnevno sobo. Tam sta bili že sestri in brat. Zaslišal sem glas. Najprej je bil tih, potem pa je postajal vedno glasnejši. Ugotovil sem, da govori hiša. Rekla je, da ji je bilo zelo dolgčas, ker nas ni bilo doma. Vprašala me je, če bi se igral z njo. Povedal sem ji, da bi se rad igral vislice. Hiša je postala zaskrbljena, saj ni poznala te igre. Razložil sem ji, kako se igra igrice. Kar naenkrat sem opazil, da me vsi začudeno gledajo. Razmišljal sem, kako naj jim razložim, da sem se pogovarjal s hišo.

Tinej Pirih, 3. a

Moja soba pripoveduje

Naj se vam predstavim. Jaz sem Lanina soba. V meni ima Lana pograd, omare, pisalno mizo, stol, škatle z igračkami in veliko plakatov. Vsak četrtek me začne Lana pospravljati, ker ve, da bo iz Ljubljane prišla teta Nuša. Nuša je Lani povedala, da bo, če ne bo soba pospravljena, odpeljala Laninega psa Gregija v Ljubljano. Sedaj ne le da pospravlja, tudi bere, piše domačo nalogo, se uči in spi. Povedati pa moram še to, da sem vsak petek najlepša soba.

Lana Ferlinc Fikfak, 3. a

Moja medvedka pripoveduje

Ko sem prišla k moji lastnici, mi pri njej ni bilo prav nič všeč, ker ima zelo razmetano sobo. V njeni sobi mama in oče ne moreta do njene in sestrine postelje. Njuna mamica jima je povedala, da morata naslednji dan pospraviti sobo. Večkrat jima tudi reče, da bo ona pospravila sobo, a ne tako, kot si vi mislite. Pospravila jo bo tako, da bo vrgla veliko stvari v smeti. Takrat se moja lastnica in njena sestra lotita s pospravljanjem. Ko pa ju mama vidi, da klepetata, namesto da bi pospravljali, hitro vzame vrečo za smeti. Mama pospravljeno sobo temeljito počisti, nato pa skuha kosilo. Po kosilu pospravita še dnevno sobo. Medtem ko pospravljata, pa pozabita name. Po večerji si umijeta zobe in se odpravita v posteljo. Moja lastnica me vzame k sebi in zaspi. Ugotovila sem, da veliko lažje zaspi, če se stisne k meni. Naslednje jutro ju njun očka nagradi z bonbonom. V pospravljeni sobi se zelo dobro počutim. Moj dom je lep in čudovit.

Nina Jakopič, 3. a

Moja torba pripoveduje

Bil je četrtek, zelo žalosten dan. Kristina me je pozabila doma in odšla v šolo brez mene. Ko sem ostala sama doma, sem oživela in si rekla: »Le kaj bo Kristina počela brez mene v šoli? Kako se bo učila? Kako bo pisala?« Nič nisem mogla ukreniti. Tuhtala sem in tuhtala, potem pa sem si rekla: »Ostani doma. Ko bo Kristina prišla domov, jo bom vprašala, če ima veliko naloge.« Čakala sem in čakala, bilo mi je že zelo dolgčas. Spraševala sem se, le kje hodi.

Kristina je prišla domov žalostna. Ker je bila v šoli brez torbe in domače naloge, so se ji sošolci posmehovali. Vzela me je v roke, me odprla ter poiskala zvezke in peresnico in napisala nalogo. Potem je vse skupaj pospravila in me odložila na omarico. Vsa vesela je stekla na igrišče.

Kristina Đorđić, 3. b

Ko se Žiga razjezi,
doma miru več ni.

Vrže me v kot.

Jaz pa tiho premišljujem,
kaj se z Žigom je zgodilo,
v torbi se je nekaj polilo.

Ugotovila sem, kaj z Žigom je narobe.

V šoli cveke ima vse.

To ni res. To ni res.

Žiga v šoli priden je.

Žiga Velišček, 3. b

Ian Murovec Hvalica, 1. a

Leon je zelo prijazen fant, vendar me vedno odloži visoko, jaz pa se tako bojim višine. Ko napiše nalogo, me pusti v sobi, zato sem žalostna. Zjutraj si me hitro oprta na rame in greva v šolo. Pri pouku lepo sedi, jaz pa čepim poleg njega na tleh in poslušam, kaj vse se godi v razredu.

Leon Ostrouška, 3. b

Jezni čevlji

Bil je ponedeljek. Hana je prvič odšla v šolo brez nas - čevljev, ker je raje obula tenis copate. Cel dan smo bedeli v kotu in se dolgočasili. Ko je prišla iz šole, nas je obula. Z nami je odšla na njivo, kjer je pobirala plevel. Tam smo se umazali in še zaponka za ježke se je pokvarila. Popravili so jo, vendar se je čez teden dni spet pokvarila. Ker nismo bili več dobri, nas je Hana dala na stopnice, ki so vodile na podstrešje. Bilo nas je kar malo strah. Tam smo bili dva meseca, nato pa smo pristali v smetnjaku.

Hana Goljevšček, 3. b

Torba Berta

Moja Berta je tako umazana,
stoče, joče, obupuje,
nad mano se pritožuje.
Ko pridem iz šole, vržem jo na tla,
torba Berta je vsa nesrečna
v kotu zavržena.

Kako ji lahko pomagam?
Tako, da jo pospravim
in na stol postavim.

Vita Šuster, 3. b

Katja Škrlec, 5. a

Pomlad

Na sneg je sonce posijalo
in hitro ga stopilo.
Pokuka prvi zvonček,
za njim še dva, še trije
in kmalu je vse belo.
A to ni več sneg.
Od samih belih zvončkov
je bel pomladni breg.

Veronika Stegel, 3. b

Pesem o invalidih

Invalidka sem postala,
in tega se močno bala.
Z avtomobilom nesrečo sem imela,
da invalidka bom ostala, nisem verjela.
Invalid biti ni šala,
od trpljenja in žalosti bi kar zakričala.
Taka oseba službo težko najde,
a se pri drugih stvareh hitro znajde.
Moja želja bila je biti zdravnik
in zbrala sem ravno toliko pik.
Samo še službo dobim
in se takoj zaposlim.
Ker le noge ne delajo mi,
zdravnik postati težava ni.
Doktor medicine me je k delu povabil
in na druge ovire prijazno pozabil.
Ko sem delo skrbno opravljala,
sem bolne otroke pozdravljala.
Ne moti več me ta težava,
saj služba zame ta je prava.
Želja je moja pokazat ljudem,
da invalidi kos smo vsem rečem.

Pia Likar, 8. a

Matevž Markič, 2. a

Ana Grm, 3. a

Bila sem invalidka in iskala sem službo

Moje ime je Tadeja Brezavšček. Pred leti sem uspešno končala izobraževanje za učiteljico. Menila sem, da se bom lahko posvetila svojemu poklicu, vendar svojih sanj ne bom nikoli mogla uresničiti. Zagotovo se sprašujete zakaj. Po tolikih letih učenja se mi je pripetila najhujša stvar, ki se ti lahko zgodi, postala sem invalidka. Na srečo nisem pristala na invalidskem vozičku, še vedno hodim, govorim in razmišljam kot vi, ampak nisem več zmožna pisati, risati, teči, samostojno jesti.

Začelo se je nekaj dni po zagovoru diplomske naloge. Izgubljala sem zavest, nisem mogla držati stvari v rokah, težko sem hodila, roke so se mi nenehno tresle. Zdelo se mi je nenavadno in odšla sem k zdravniku. Po nekaj mesecih je bil moj izvid jasen, zbolela sem za multiplo sklerozo. Moje življenje se je spremenilo. Morala sem se preseliti k mami, da je skrbela zame, nisem več šivala, pisala, risala. Počutila sem se šibko in nesposobno.

Tako sem živela pet let. Brala sem knjige, gledala televizijo in brskala po spletu. Nekega dne sem si rekla: »Dovolj imam, tako ne bom živela vse svoje življenje, nekaj moram storiti.« Povpraševala sem stare prijatelje iz osnovne šole in gimnazije. Ko pa sem že skoraj obupala, sem se spomnila prijateljice Anite, ki mi je pred kratkim sporočila, da je končala medicinsko šolo. Vprašala sem jo za nasvet, vendar mi ni znala svetovati.

Obsedela sem na postelji in gledala skozi okno. Na igrišču so se veselo igrali otroci. Skozi vrata je vstopila mama in rekla: »Vem, da se počutiš šibka, a lahko si močna, močna v srcu. Ne glede na to, da si ne moreš poiskati službe, lahko še vedno počneš nekaj, kar si od nekdaj nameravala storiti.« »Ampak kaj, kaj naj počnem?« sem vprašala. »Ne vem, to boš morala sama ugotoviti,« mi je rekla in odšla iz sobe.

Še naprej sem strmela skozi okno, takrat pa sem zagledala deklico, ki je prebirala knjigo. Zavedala sem se, kaj mi je mama hotela povedati. Vklpila sem računalnik in začela pisati. Odkar sem prebrala svojo prvo knjigo, sem si zastavila cilj, da bom v življenju napisala knjigo, bodisi roman ali črtico.

V enem mesecu mi je uspelo napisati knjigo in že po enem letu je izšla. S pisanjem nadaljujem, vse, kar opazim, mi da idejo za novo zgodbo. Ampak to ni vse. Z mamo se voziva po Sloveniji, širim svojo zgodbo in spodbujam obolele za multiplo sklerozo. Novih moči za nadaljnje življenje jim skušam dati z besedami: »Če si na tleh, lahko greš samo še navzgor.«

Tadeja Brezavšček, 8. a

Don Kihot je prijezdil v 8. a

Don Kihot je bil obubožan plemič iz Manče, ki je pretirano prebiral viteške romane. Ti so mu popolnoma zameglili um, zato je izgubil stik z resničnostjo. Predstavljal si je, da je vitez, ki premaguje zlo. Za svojega oprodo si je izbral prijatelja Sanča Pansa. Obljubil mu je bogastvo ob koncu njunih dogodivščin.

Don Kihot je bil idealist, saj je živel v idealiziranem svetu. Njegov oproda, Sančo Pansa, ga je poskušal usmerjati, vendar mu to ni ravno uspevalo. Sančo Pansa je bil realist. Živel je v realnem svetu, v resničnosti. Don Kihot je zaradi svoje domišljije vse stvari videl kot sovražnike, ki jih je potrebno premagati. Tako se don Kihot in Sančo Pansa znajdetata v nemogočih težavah in izzivih.

Sančo Pansa in don Kihot sta dogodivščine doživljala skoraj vsak dan, a neka dogodivščina ni zapisana v nobeni knjigi, v nobenem berilu, ta je »Don Kihot in Sančo Pansa potujeta skozi čas«. Zapisana je le v tem spisu ...

Nori izumitelj iz Španije je izumil časovni stroj. Potreboval je nekoga, da to napravo preizkusi. Don Kihot si je še vedno domišljal, da je pogumni vitez, ki rešuje svet. S svojim oprodo je prišel k izumitelju. Stopila sta v časovni stroj in izginila. S seboj sta vzela tudi konja in osla. Izumitelj ni preveril letnice, zato je don Kihota in Sanča Pansa poslal v prihodnost, v leto 2016!

Sančo Pansa in don Kihot sta med tem že pristala sredi Kanala, mesteca v Sloveniji, blizu Nove Gorice. Don Kihot je najprej zagledal avtomobile. Pomislil je, da so sovražniki, zato je z Rosinantom zajahal do parkirišča, pregledal vse avtomobile ter vsakemu odvil kolo in ga vzel s sabo, češ da jih bo uporabil v različnih bojih. Sančo Pansa je zmajal z glavo: »Kaj vam bodo tile črni obroči?« Don Kihot pa se na te besede ni odzval.

S kolesi in Rosinantom je prijahal do Osnovne šole Kanal. Stopil je v 8. a razred, vsem osemindvajsetim učencem pregledal torbe ter vsakemu vzel po en zvezek. Prebral je vse zapiske, a jih ni razumel, saj so bili v slovenščini. Nato sta s Sančom odjahala ven. Razred od začudenja ni več hotel poslušati učiteljice, le vsi smo od začudenja v en glas tulili.

Don Kihot in Sančo Pansa sta se z vsemi kolesi in zvezki odpravila k časovnemu stroju, ta pa ju je vrnil v njun čas. Kihot je zvezke shranil, saj je mislil, da so viteški romani, v kolesa pa je posadil cvetlice.

Nori izumitelj se je Sanču Pansi in Kihotu zahvalil, slednji pa je od izumitelja prejel nagrado za uspešno potovanje skozi čas.

Jernej Vinazza, 8. a

Nevarnosti na spletu

Internet je med mladostniki zelo razširjen medij. Uporabljamo ga za klepetanje, igranje igrice, poslušanje glasbe, lahko bi rekla, da je internet najpopularnejša igrača sodobnega časa. Žal pa so v tem internetnem svetu prav otroci in mladostniki najbolj izpostavljeni morebitnim nevarnostim, in sicer zato, ker nimajo dovolj znanja in izkušenj, da bi prepoznali vsako nevarnost in se nanjo pravočasno in ustrezno odzvali.

Internet je v zadnjem obdobju postal pravi fenomen, saj se število uporabnikov iz dneva v dan povečuje. Lahko bi rekla, da je svetovni splet močno spremenil svet, v katerem živimo.

Seveda pa vsi uporabniki interneta nimajo dobrih namenov. Nekateri se želijo na ta način le finančno okoristiti. Največji problem pa je, da pri stikih prek interneta pogosto ne vemo, koga imamo zares na drugi strani, številnim otrokom, najstnikom in celo staršem pa ne uspe prepoznati internetnega plenilca, dokler ne gre vse skupaj že predaleč.

Internet pa ima, podobno kot vsaka druga stvar, tako pozitivne kot tudi negativne vplive na otroke in mladino. Prav slednjih se žal premalo zavedamo. Zaskrbljujoče se mi zdi, da povzroča uporaba tega medija pri nekaterih mladostnikih zasvojenost. Žal vse preveč mladih ves svoj prosti čas nameni računalniškim igricam in trenutno najbolj aktualni spletni strani Facebook-u, kjer imajo veliko možnosti, da se srečajo z neprimernimi vsebinami ter zavajajočim oglaševanjem, kar zagotovo negativno vpliva na posameznika. Najhuje pa je, da prihaja do nezaželenih stikov z neznanci. Posledice tega so lahko izsiljevanje, ustrahovanje in celo pedofilija. Mladi bi morali biti zelo previdni tudi pri objavljanju svojih fotografij, ki se jih s spleta ne da izbrisati. Občutek imam, da se otroci in najstniki vedno bolj zapiramo vsak v svoj svet in nas okolica in realni svet, v katerem živimo, vse manj zanima.

Pred kratkim je slovensko javnost močno pretresel video posnetek, ki je zaokrožil na družabnem omrežju Facebook. Tudi sama sem bila nad nasiljem mladih, ki je bilo predvajano v živo, močno pretresena. V tem primeru naj bi šlo za nekakšen obračun. Posnetek si je ogledalo veliko uporabnikov, a le eden je imel dovolj poguma in je nasilje prijavil policiji. Dejstvo je, da je na spletu takih posnetkov vedno več in kar je po mojem mnenju še bolj zaskrbljujoče, pa je, da imajo taki posnetki vedno več gledalcev.

Menim, da bi bilo mlade smiselno poučiti o varni in odgovorni uporabi interneta. Pohvalno se mi zdi, da v zadnjem času veliko pozornosti temu problemu namenijo prav izobraževalne ustanove, ki nas poučujejo o varni uporabi interneta. Naloga staršev pa je, da nas čim bolj varujejo pred nevarnimi vsebinami ter nas naučijo, kako kritično presojati posamezne vsebine in se izogibati neprimernim spletnim.

Manca Velišček, 9. a

Dajana Konjedic, 1. k

Klementina Skrt, 4. a

Biti ali imeti

Pesnik je tisti, ki pesem napiše,
za to ni potrebna gora denarja.
Če pa hoče, da se pesem v knjigo zapiše,
potrebno je le nekaj pesniškega znanja.

Da pesnik denarja nima, že vemo,
ima pa besede, ki nihče mu jih ne vzame.

Vsak od njih ima željo le eno,
da z njegovim delom se iskrica vname.

Iskrica, ki spremenila bi svet,
v katerem se vsi ljudje veselijo.
Sreča bo končno zavladala spet,
nasilje in sovraštvo pa stran oddrvijo.

Za to noben pesnik denarja ne rabi,
srečen je že, če si rimo izmisli,
s svojimi besedami k sebi nas vabi,
da za boljši svet dobili bi nove zamisli.

Teja Blažič, 9. b

Imaš lahko hišo, avto,
klavir in flavto,
hrano in denar,
lahko si milijonar.

Lahko pa nimaš nič,
sanjaš, da kot ptič letiš
in vidiš lepoto v naravi
ter uživaš v zabavi.

Emu Križnič, 9. a

Biti nekdo
ni tako težko,
stvari je mogoče imeti,
vendar najpomembnejše je treba razumeti.

Ne rasa, ne spol, ne barva polti
naj nikoli ne preprečijo tvoje poti.
Postani to, kar sam si želiš,
sledi svojim sanjam,
da cilj osvojiš.

Tudi če imaš tri hiše in goro oblek,
sta sreča in ljubezen najpomembnejši od vseh.

Maja Laščak, 9. a

Biti ali imeti?

To moramo doživeti,
če želimo razumeti,
kakšna je razlika
med kdor je in kdor ima.

Modrost je bogastvo,
a bogastvo ni modrost.
Modrost je rudarstvo,
ki koplje znanje in lepote,
bogastvo pa sodi med vrednote,
ki te peljejo v norost.

Tinkara Vršnik, 9. b

Jaz in Slovenija čez 25 let

Tomi Valentinčič, 5. a

Slovenija - moja dežela,
lepa si in bogata.
Tvoje gore in morje,
vsi gozdovi in vode,
svetijo se kot zlato srce.

Moja želja bi bila,
da taka bi ostala do konca tega sveta.

Toda ta svet,
ki je v hitrost ujet,
se spreminja
in drvi, kot najhitrejši reliji.
Zato čez 25 let bo pri nas tako,
kot bi stopil na drug planet.

Miha Pogačnik, 6. a

Danes nam vseč je to, kar se učimo
o Sloveniji naši in to,
kar v njej doživimo.

Čez 25 let vse drugače bo,
večinoma robotsko, računalniško.

Ljudje manj delali bodo,
več strojev bo opravljalo,
delo lažje bo.

Več na telefonih, računalnikih, televizorjih bomo,
narave pogrešali ne bomo.

Z napravami bomo zasvojeni,
a upam, da ko praznik prišel bo,
skupaj zbrani bomo.

Nina Pavšič, 6. a

Naša Slovenija

Slovenija, prelepa si,
ko žariš v soju tisočih luči.
Slišiš to Zdravljico, njen zven doni v nebo
in vidiš pisano zastavo, ki v vetru plapola lepo?

Se še spominjaš, da so zate se borili?
Koliko krvi takrat so pretočili?
Končno si se osvobodila,
zdaj petdeset let si dopolnila.

Reke tečejo po tvojih dolinah,
sneg pada po tvojih planinah,
sonce vstaja nad tvoje modro morje
in galebi letijo čez tvoje obzorje.

Prekrasna si in vesela,
ko vidiš, da nam mar je za jezik naš,
da ga ne cenimo, je laž.
V naših srcih spomin na preteklost živi
in nas ohranjati narod uči.

Larisa Dugar, 7. a

Slovenija, kakšna boš čez petindvajset let?

Ko petdeset let boš dopolnila,
boš še taka ali se boš spremenila?

Ali boš takrat zelo drugačna,
boš za tujce in za nas privlačna?
Spreminjamo se ljudje, živali, vsi,
zakaj se ne bi tudi ti?

Bodo še vedno enake tvoje gore,
se bomo vozili skozi iste predore?
Bo tvoje morje še vedno tako modro,
bo tvoje nebo še vedno tako bodro?

Se bodo ljudje spremenili po duši?
Kaj pa po srcu?

Lana Cvetrežnik, 7. a

Ines Ivanovska, 2. b

Pismo Sloveniji za petdeseti rojstni dan

Draga Slovenija!

Ob tvoji lepoti sem odraščala, zdaj si stara petdeset let, pa se mi zdiš še vedno mlada. Kljub angleščini, ki počasi zaseda cel svet, slovenščina ostaja v naši domovini Sloveniji.

Take lepote, kot jo imaš ti, ni nikjer po svetu. Toliko gozdov, bistrih rek, zelenih planin, rodovitnih polj, prelepih pašnikov imaš! Ohranjati moramo tvojo lepoto. V preteklosti so se naši predniki borili za tvoj jezik in zate, domovina Slovenija. V prvi in drugi svetovni vojni bi te lahko izgubili. Leta 1991 smo te dobili za svojo državo. Ponosni smo nate in ponosno ti zapojemo himno, ki jo je napisal svetovno znani pesnik France Prešeren.

Vse dobro ti za petdeseti rojstni dan želi,

tvoja Mei

Mei Vogrič, 7. a

Jaz in Slovenija čez 25 let

Spet ta budilka! Vsako jutro se jezim nanjo. Zdi se mi, da sem komaj zaprla oči, pa moram že spet vstati. Čaka me naporen dan. Še vsa omotična se po prstih odpravim v kopalnico. Moj partner še sladko spi. Službo začne šele ob devetih. Je menedžer v švicarskem podjetju, ki v Sloveniji nadzira varovanje okolja. Vsi v družini skrbimo za čisto okolje in živimo v energetske varčni hiši.

Stečem v kuhinjo in na hitro popečem kruh in pripravim svež sadni sok. Ura neusmiljeno teče. Zbuditi moram otroka. Sin Luka obiskuje 6. razred osnovne šole, hčerka Lia pa moderen vrtec, kjer se že učijo osnov računalništva in tuje jezike, uživajo biološko pridelano hrano in skrbijo za čisto okolje. Sin pouk spremlja »on-line« kar od doma, tudi preverjanja znanja potekajo kar po internetni povezavi. Moje otroštvo je bilo precej bolj enostavno. Vse je drugače kot nekoč.

Otroka jesta zajtrk, jaz pa tečem v garažo in odklopim avto z električnega polnilca. Vrnem se po hčerko, poljubim sina in že se s hčerko voziva po prepolnih ljubljanskih cestah. Po mestu vozijo le še električni avtomobili in tramvaji.

Ljudi različnih ras je ogromno. Vsi nekam hitijo; v službe, na univerze, sestanke ... V mestu nenehno gradijo nove, okolju prijazne zgradbe, širijo zelenice in parke, obnavljajo in posodablajo ceste. Še dobro, da imam električni avto, ki z raznimi senzorji in računalniškimi programi vozi praktično sam. Tako lahko še pred službo opravim par nujnih telefonskih klicev in odgovorim na elektronska sporočila.

Hčerko pustim pred vrtcem. Hitim proti službi. Kot receptorka v sodobni mednarodni korporaciji moram biti na delovnem mestu točna in urejena. V našem podjetju so zaposleni večinoma mladi, izobraženi ljudje. Tudi plače so dovolj visoke, da si lahko privoščimo dostojno življenje. Država ne pobira več toliko davkov kot nekoč, tudi za socialo in zdravje ljudi je dobro poskrbljeno.

V veži podjetja se s prstnim odtisom prijavim na delovno mesto. Za pultom me že čaka cel kup opravil. Niti pomisliti nočem, kaj vse me še čaka po službi. Še dobro, da lahko vse dogajanje doma spremljam kar po mobilnem telefonu.

Službo največkrat končam ob 16h. Po službi grem po Lio v vrtec. Skupaj se odpraviva domov. Doma naju čaka Luka. V supermarket že dolgo ne hodimo več. Vse, kar potrebujemo, naročimo po internetu in nam pripeljejo domov. Proti večeru se domov vrne še partner. Skupaj povečerjamo in si vzamemo uro časa za pogovor o vsem, kar se nam je čez dan zgodilo. Potem pa se je že spet treba pripraviti na naslednji dan.

Včasih postanem otožna, ko pomislim, kako brezskrbno je bilo moje življenje pred petindvajsetimi leti.

Maja Kralj, 8. a

Jaz in Slovenija čez 25 let

Prihodnost je skrivnostna in zanimiva stvar. Prihodnost je upanje, želja in naša usoda. Vsakega zanima, kaj se bo z njim zgodilo in kakšen bo postal. Mogoče hoče postati bogataš in poslovnež ali pa imeti družino.

Poglejmo, kakšna bosta moje življenje in moja Slovenija čez 25 let.

Živim srečno življenje v Novi Gorici. Preselila sem se k svojemu možu, ampak še vedno pogosto obiskujem sorodnike v Kanalu, kraju, kjer sem odraščala. Imam dva otroka. Starejši se imenuje Martin, mlajša pa Tara. Oba sta zelo živahna in igrata odbojko. Zelo sta podobna očetu, oči pa imata enake kot jaz.

Delam na turistični agenciji, ker zelo rada potujem. Z družino smo odšli že v veliko lepih krajev. Bili smo na Hrvaškem, v Italiji, v Egiptu, na Madagaskarju in še v drugih lepih deželah.

Moj mož je zaposlen na banki. Martin si želi postati profesionalni odbojkar. Spremljamo ga na skoraj vseh tekmah in ga podpiramo. Tara zelo rada poje. Ima čudovit glas. Ne vem, po kom ga je podedovala, ker vsi v družini zelo slabo pojemo. Kot vsaka družina se večkrat prepiramo, ampak naša dobra lastnost je, da se znamo pogovoriti.

Slovenija je postala pomembna država. Je v dobrih odnosih z drugimi državami. Slovenščina se je razširila. Veliko Slovencev študira slovenščino in se trudi ohranjati naš jezik. V politiki so stvari dokončno urejene. Število brezposelnih se je zelo zmanjšalo. Ljudje imajo službo in lahko normalno živijo. Ustanovljena so bila različna društva za pomoč lačnim otrokom po svetu. Slovenija pomaga tudi otrokom s posebnimi potrebami, veliko več pa je izobraženih ljudi.

Zelo sem ponosna na svojo domovino, ker pomaga drugim in skrbi za naše dobro. Daje nam izobrazbo, delo in podporo mladim talentom. Čeprav smo majhni, lahko naredimo zelo veliko. Imamo veliko lepega in čudovitega, ampak se tega še ne prav zavedamo.

Verjamem, da bomo naslednjih 25 let veliko dosegli in izboljšali to, česar še nismo. Če bomo stopili skupaj, nam bo to zagotovo uspelo.

Tiana Karnel, 8. a

Življenje

Oči vidijo spokojno temo,
zakrito s solznimi oblaki je sinje nebo,
šepetajoči glasovi
ko vetrič šumeč
mi odločno govorijo, da trud je odveč.

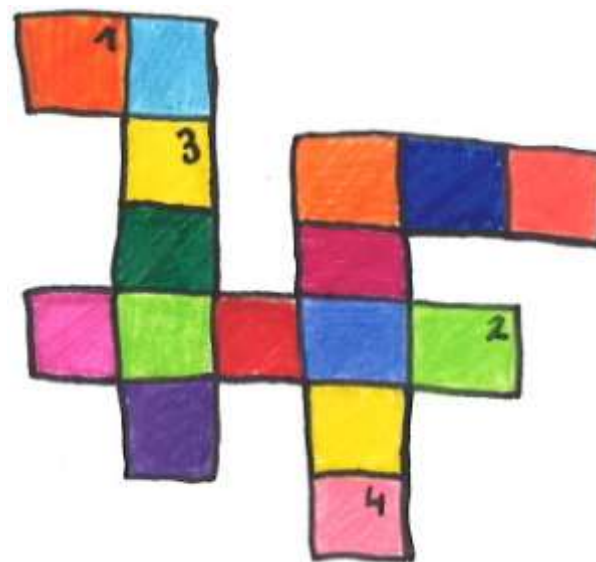
Bridke solze padajo na tla,
z njimi koščki mojega srca,
zadnji up je preminil,
v srcu obupan je pekel,
krvav potok iz njega teče,
a se nanj nihče ne ozre,
nihče nič ne reče,
svet le pijano naprej se vleče.

Duše čiste nebo še ni obsijalo,
sami sebi smo krvavo ogledalo,
zdaj zame nihče ne ve.

Ko me ne bo, po meni spraševali boste se.
Krut nož je življenje,
le v lep ovoj zavito je to trpljenje.

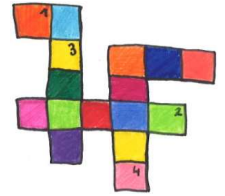
Ana Vidmar, 7. b

Kako se razvedrimo?

Božične uganke

Za božič lepo jo okrasimo,
in z lučkami jo osvetlimo.

Po zimskem nebu plešejo,
mrzle sanje nosijo.

Luči novega leta se pojavijo,
lepe slike na nebu napravijo.

(Odgovori: smrečica, snežinke, ognjemet)

Avtorici ugank: Larisa Dugar, Mei Vogrič, 7. a

Lana Cvetrežnik, LS1

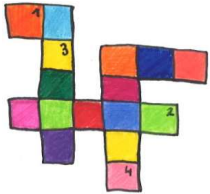
Tam zunaj stoji,
skozi okno se smeji,
ko sonce posije, se stopi.

Po silvestrovem praznovanju
in kratkem spanju
se v nov dan zbudimo
in si srečo zaželimo.

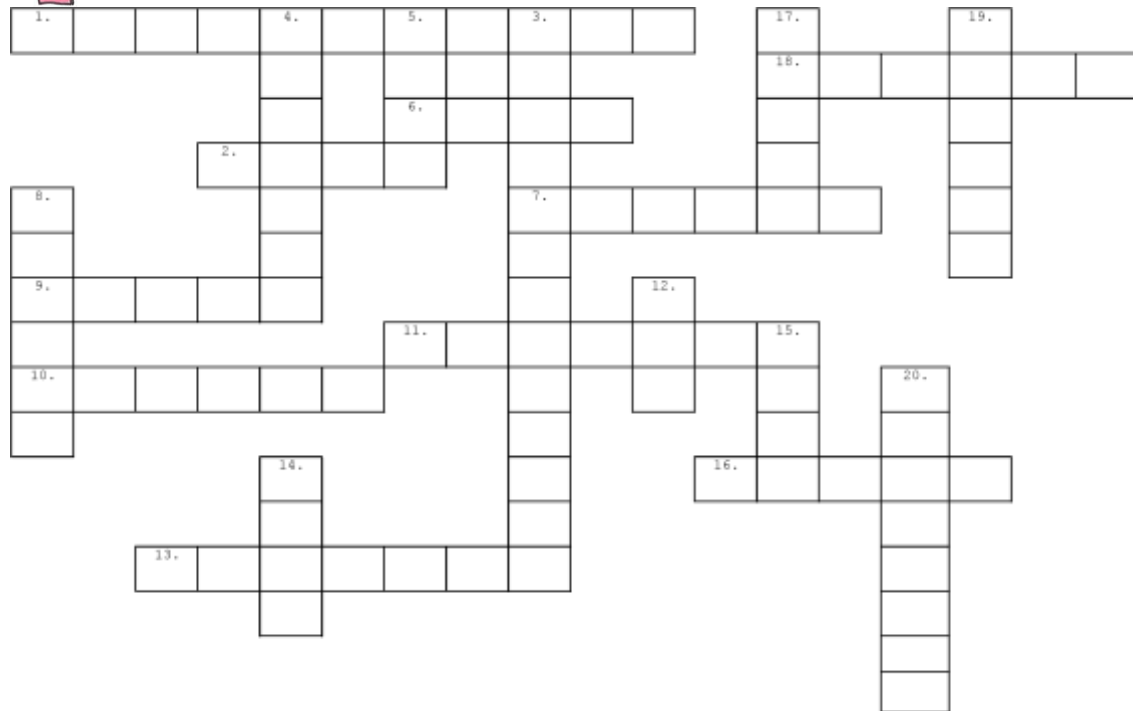
Nekaj pod smrečico leži,
svetlika se,
zavito je.

(Odgovori: snežak, novo leto, darilo)

Avtorici ugank: Elizabeta Skrt, Urška Humar, 7. a

Križanka - Svet, v katerem želim živeti (teden otroka)

11. Medsebojna izražanja nesoglasja z izjavami, mnenjem drugega, navadno glasno, ostro.
12. Stanje brez preprirov, sporov med ljudmi.
13. Stanje prijetne vznemirjenosti, ki se izraža v smehu, petju, živahnosti.
14. Jeseni odpade z drevesa, postane rumen, rjav ali rdeč.
15. Otroška dejavnost, navadno skupinska, za razvedrilo, zabavo.

1. Prvi teden v oktobru (letos od 3. 10. 2016 do 7. 10. 2016).
2. Iz piščalke se zasliši ...
3. Današnji problem v okolju (smeti).
4. Pretepi, žalitve ...
5. Omogočilo je izobraževanje, nadomestilo prepisovanje.
6. Zemlja z vsem, kar obstaja na njej, tvori ...
7. Človek jih v vsakdanjem življenju naredi veliko. Na njih se učimo.
8. Ljudje, ki nimajo veliko denarja, nekateri tudi doma, si ne morejo kupiti ...
9. Vojaški spopadi, navadno med državami.
10. Nasprotje od sreče.

16. Lastnost predmeta, katero očesu posreduje svetloba, ki jo telo seva, odbija ali prepušča.
17. Na svetu je veliko žalostnih ...
18. Kar povzroča, da je komu življenje težje.
19. Dogajanje, pri katerem se udeleženci zabavajo.
20. Mesec, ki sledi oktobru.

Jernej Vinazza, 8. a

Kaj smo dosegli?

Uspehi na tekmovanjih

Državno tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni:

zlato priznanje - Andreja Seljak, 9. a, srebrno priznanje - Teja Blažič, 9. b

Državno tekmovanje v znanju Vesele šole:

srebrno priznanje - Manca Velišček, 9. a

Tekmovanje v znanju matematike za Vegovo priznanje:

srebrno priznanje - Rok Leban, Ana Vidmar, 7. b, Teja Blažič, 9. b

Državno tekmovanje iz znanja logike:

srebrno priznanje - Rok Leban, 7. b

Tekmovanje Popri - podjetništvo za prihodnost:

prvo mesto in zlato priznanje - Maja Laščak, Manca Velišček, 9. a

Priznanje za vsa leta čistih zob:

Aneja Šuligoj, 9. a

Tekmovanje iz znanja zgodovine:

srebrno priznanje na državnem tekmovanju - Manca Velišček, 9. a,

srebrno priznanje na področnem tekmovanju - Andreja Seljak, 9. a, Lucija Humar, 9. b

Dosežki na literarnem področju

Literarni natečaj *Moja rodna domovina* (Jaz in Slovenija čez 25 let), pod častnim pokroviteljstvom predsednika Republike Slovenije Boruta Pahorja in v organizaciji Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo mesta Ljubljana in Osnovne šole Vič:

medalja in priznanje - Maja Kralj, 8. a,

priznanje - Tiana Karnel, 8. a

Literarni natečaj *Maraton poezije 2017*: priznanje - Tadeja Brezavšček in Lucia Pascolat, 8. a

Literarni natečaj *Bodi pisatelj/pisateljica 2017*: priznanje - Pia Likar, 8. a

Zlata bralka, zlati bralec (devetletno sodelovanje) pri slovenski bralni znački: Maja Laščak, Andreja Seljak, Tea Simonič, Ivana Stojanović, David Škrlec, Manca Velišček, 9. a, Teja Blažič, Taja Cencič, Gaja Čuferli Milošević, Domen Gabrijelčič, Lucija Humar, Lucija Makarovič, Hana Pirih, Klemen Vogrič, Tinkara Vršnik, 9. b

Dosežki na likovnem področju

Mednarodni likovni natečaj *Na odru*, ki ga je razpisala Osnovna šola Marije Vere iz Kamnika: posebno priznanje in uvrstitev na razstavo - Filip Kizić, 2. a, likovno delo *Biba leze, biba gre*

Priznanje natečaja *13. Cici umetnij* in uvrstitev na likovno razstavo (v Slovenskem etnografskem muzeju v Ljubljani, Pilonovi galeriji in Galeriji Grad v Slovenski Bistrici): Ana Trampuš, 3. k, likovno delo *Moja sadna košara*

Uvrstitev na razstavo likovnega natečaja *Kraj, kjer lahko sanjaš*: Leon Vončina, 3. k, Žiga Stanič, 2. k

Likovni natečaj *Popestrimo naš jedilnik* (natečaj naše šole, v okviru katerega so izbrani učenci popestrili izgled šolskega jedilnika): Petra Pičulin, 1. b, Nika Lango, 3. a, Ana Trampuš, 3. k, Nik Zajec, 5. a, Andraž Hvalica, 7. b, Ana Vidmar, 7. b, Karin Bavdaž, 8. a

Priznanje za sodelovanje na fotografskem natečaju *Moja domovina - GOZDOVI - les, naravno bogastvo in prihodnost moje domovine*: Ana Vidmar, Rok Leban, Tiana Đorđić, 7. b in Lana Cvetrežnik, Mei Vogrič, Larisa Dugar, 7. a

Ana Trampuš, 3. k

Športni dosežki - deklice

Mala odbojka: področne podprvakinje - Urška Humar, Tajda Pirih, Elizabeta Skrt, Mei Vogrič, 7. a, Veronika Hvalica, Tiana Đorđić, Nina Levpušček, 7. b, Ines Salkić, 6. a, Hana Podbršček, Kristina Đorđić, 3. b

Starejše deklice: 3. mesto na državnem tekmovanju v odbojki - Maja Kovačič, Aneja Šuligoj, 9. a, Teja Blažič, Lucija Humar, Tinkara Vršnik, 9. b, Tadeja Brezavšček, Tiana Karnel, Veronika Miklavc, 8. a, Urška Humar, Tajda Pirih, 7. a

Odbojka na mivki: uvrstitev v polfinale državnega prvenstva - Maja Kovačič, Aneja Šuligoj, 9. a, Teja Blažič, Lucija Humar, 9. b, Tiana Karnel, 8. a

Filip Kizić, 2. a

Športni dosežki - dečki

Mala odbojka: področni prvaki - Bujar Krasniqi, Grega Okroglič, Mirel Tunanović, Aleksandar Stojanović, 7. a, Patrik Faganel, Primož Jeklin, Rok Leban, 7. b, Vasja Jeklin, Benjamin Mugerli, Kristjan Lipičar, 5. a

Odbojka: uvrstitev v polfinale državnega prvenstva - Jaka Karnel, Dejan Mugerli, Klemen Karnel, Filip Munih, 8. a, Grega Okroglič, Mirel Tunanović, Bujar Krasniqi, 7. a, Rok Leban, Primož Jeklin, Patrik Faganel, 7. b

Odbojka na mivki: uvrstitev v polfinale državnega prvenstva - Dejan Mugerli, 8. a, Patrik Faganel, Primož Jeklin, 7. b, Grega Okroglič, Mirel Tunanović, 7. a

Zmagali sva na Poprih

6. 4. 2017 sva se učenki 9. razreda OŠ Kanal Maja Laščak in Manca Velišček udeležili državne stopnje tekmovanja *Popri* in dosegli neverjeten uspeh. Premagali sva vse ekipe v najini kategoriji.

Prvi krog tekmovanja je potekal ob 10. uri v EDA centru v Novi Gorici. Tam je svojo idejo predstavilo deset skupin in dve od njih sta se uvrstili v veliki finale, ki je potekal na zaključni prireditvi *Popri* v Slovenskem narodnem gledališču v Novi Gorici. Na zaključni prireditvi, ki jo je vodil Domen Valič, so razglasili zmagovalce vseh treh kategorij, in sicer osnovnošolcev, dijakov in odraslih do sedemindvajsetega leta starosti. V vseh treh skupinah sta finalistka še enkrat predstavila svojo idejo in po tem so razglasili vse tri zmagovalce. V prvi starostni skupini sva zmagali medve, z najino podjetniško idejo piKa. Žirijo sva prepričali s spletno aplikacijo, ki naj bi na enem mestu združevala ponudnike in povpraševalce. Nagrado nama je podelila smučarka Ana Bucik. Zmagovalka skupine dijakov je bila ideja o kozmetičnih izdelkih iz medu. Zmago je razglasil poslanec državnega zbora Matjaž Nemec. Kot tretja starostna skupina so se predstavili odrasli. Zmagal je študent z idejo o e-čebelnjaku.

Vsi zmagovalci, in med njimi tudi medve, smo na svoj dosežek zelo ponosni. Misliva, da je za naju to izjemna življenjska izkušnja.

Maja Laščak, Manca Velišček, 9. a

Prispevki so nastali pod mentorstvom strokovnih delavk vrtca in šole.

Naslovnica: Mihaela Cigoj, Anže Medvešček, Anej Tinta, Špela Felc, Mei Vogrič, 7. a

Uredniški odbor: Tamara Česnik, Irena Hočevar Križnič, Nevenka Skrt, Mateja Strnad, Petra Valentinčič

Odgovorna urednica: ravnateljica Milka Zimic

Kanal, junij 2017

V *Mostičku* so predstavljeni vidnejši dosežki učencev na vseh področjih. Vseh nismo objavili zaradi njihove številčnosti. Prav tako smo izpostavili pomembnejše dogodke in izdelke učencev iz šolskega leta 2016/17.

